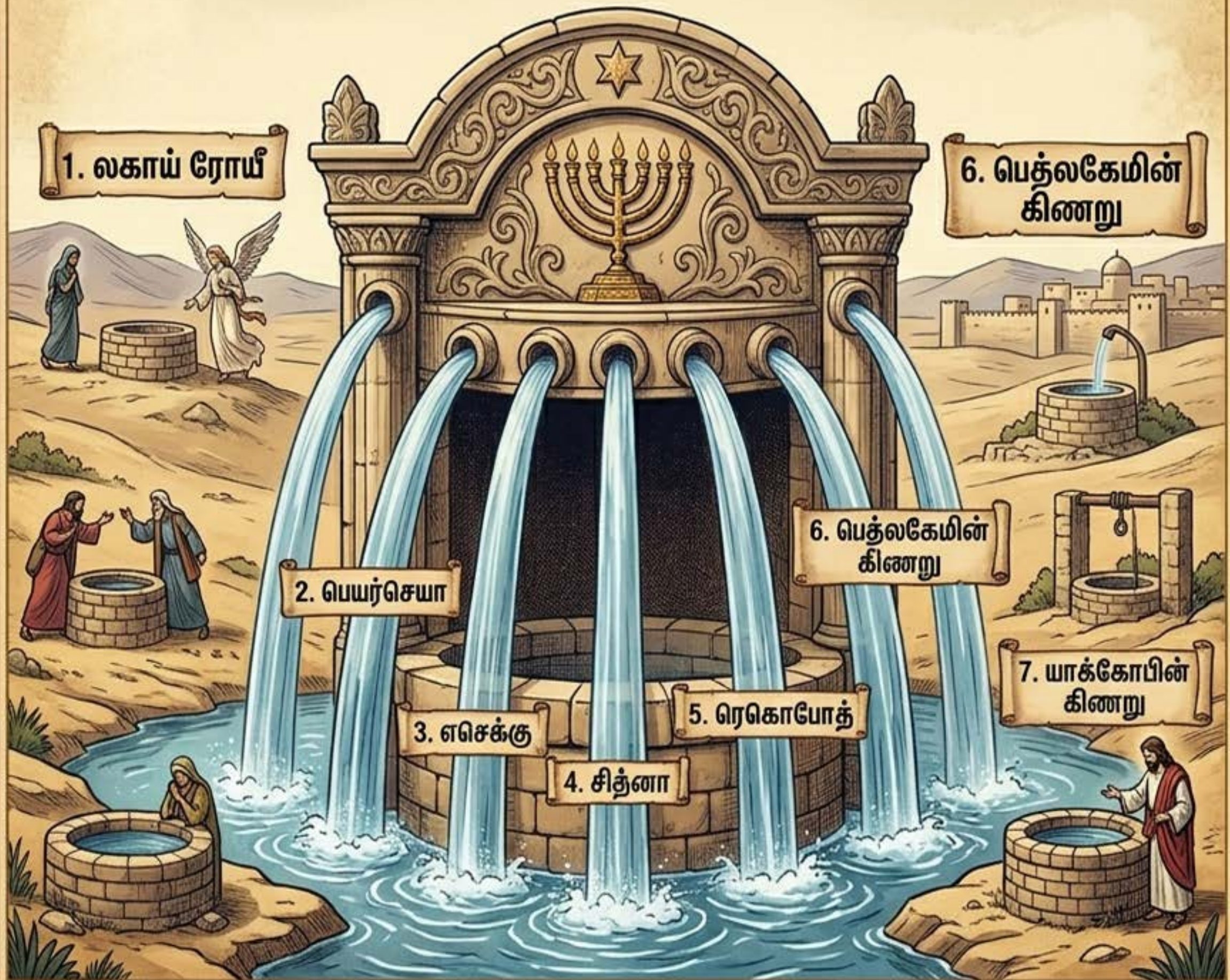

ஏழு விவிலியத் தூரவுகள்

(A COLLECTION OF SEVEN BIBLICAL WELLS)

வ.எண்

S.No

பெயர்

Lahai-roi

விவிலிய வசனம்

6.3-9

compiled by **VIJAY**

svijay27071997@gmail.com

CONTACT : 6380834977

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்

வேத பாடம்

எண்	விவரம்	பெயர்	வேதவாக்கியம்
i)	1 வது துரவு	லகாய் ரோயீ	ஆதியாகமம் 16:13,14
ii)	2 வது துரவு	பெயர்செயா	ஆதியாகமம் 21:30,31
iii)	3 வது துரவு	எசெக்கு	ஆதியாகமம் 26:20
iv)	4 வது துரவு	சித்னா	ஆதியாகமம் 26:21
v)	5 வது துரவு	ரெகொபோத்	ஆதியாகமம் 26:22
vi)	6 வது துரவு	பெத்லகேமின் கிணறு	1 நாளாகமம் 11:17
vii)	7 வது துரவு	யாக்கோபின் கிணறு	யோவான் 4:6

Pastor S.B. Ernest

“..... இயேசு நின்று சத்தமிட்டு: ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து, பானம் பண்ணக்கடவன், வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறபடி என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவதண்ணீருள்ள நதிகள் ஓடும் என்றார்.”

யோவான் 7:37,38

“நீதியைப் பின்பற்றி, கர்த்தரைத் தேடுகிற நீங்கள் எனக்குச் செவி கொடுங்கள்: நீங்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கன்மலையையும், நீங்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட துரவின் குழியையும் நோக்கிப் பாருங்கள்”.

ஏசாயா 51:1

(A verbatim translation from English)

1. லாகாய் ரோயீ (LAHAI-ROI)

1 வது துரவு — ஆதியாகமம் 16:13, 14

“அப்பொழுது அவன்: என்னைக் காண்பவரை நானும் இவ்விடத்தில் கண்டேன் அல்லவா என்று சொல்லி, தன்னோடே பேசின கர்த்தருக்கு நீர் என்னைக் காண்கிற தேவன் என்று பேரிட்டாள்.”

“ஆகையால் அந்தத் துரவு பெயர் லகாய்ரோயீ (margin: என்னைக் காண்கிற ஜீவ நாயகர் கிணறு) எனப்பட்டது. அது காதேசுக்கும் பாரேத்துக்கும் நடுவே இருக்கிறது.”

இந்தத் துரவின் அனுபவம் நம் ஒவ்வொருவருடைய ஜீவியத்திலும் காணப்படவேண்டியது அவசியம். துரவு / கிணறு என்பதற்கு நீருற்று (Spring) / சுனை அல்லது ஊற்று (fountain) என்று பொருள்படும். கர்த்தரே நம்முடைய ஊற்றாக இருக்கிறார். நாம் அவருடைய துரவிலிருந்து அல்லது ஊற்றிலிருந்து பானம் பண்ணும்பொழுது நாமும் ஊற்றாக மாறுகிறோம்.

முதலாவதாக, நாம் லகாய் ரோயீக்கு வந்து சேரவேண்டும் - “கர்த்தர் என்னைக் காண்கிறார்.” நமது ஜீவியமானது எல்லா வேளைகளிலும் தேவனால் காணக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அநேகர் சிந்திப்பதென்ன? - “தேவன் பாரார்” என்பதேயாகும். ஆனால், நாமோ தேவன் என்னைக் காண்கிறார்” என்ற உணர்வோடு நடக்க வேண்டும். தேவன் காணக்கூடாத பல தாபரஸ்தலங்களை நாம் காணலாம். தேவன் நீதியைக் காணக்கூடியவராயிருக்கிறார். ஆனால் பாவத்தை அவர் பாரார். தேவன் நம்மைக் காணக்கூடியதானதொரு இடத்தில் வசியுங்கள் / ஜீவியம் செய்யுங்கள்.

ஈசாக்கின் குடியிருப்பு — ஆதியாகமம் 24:62

ஈசாக்கை கவனித்துப் பாருங்கள். அவன் தன்னை தேவன் காணக்கூடியதானதொரு இடத்தில் குடியிருந்தான். ஆதி. 24:62

ஆதி 24:62 “ஈசாக்கு தென்தேசத்தில் குடியிருந்தான். அப்பொழுது அவன்: லகாய்ரோயீ என்னப்பட்ட துரவின் வழியாய்ப் புறப்பட்டு வந்தான்.”

அவன் அவ்வழியாய்ப் புறப்பட்டு வந்தான். தேவன் காணக்கூடியதான / காண்கிற வழியில் அவன் நடந்து வந்தான்.

நமது பாவங்களே நம்மை மறைத்துக் கொள்வதால் தேவன் காணக்கூடாதவராயிருக்கிறார். அவர் நம்மை காணக்கூடிய இடம் “பரிசுத்தம்.” அவருடைய கண்கள் எப்பொழுதும் நீதிமான்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது. சங்கீதம் 34:15.

சங். 34:15

“கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது. அவருடைய செவிகள் அவர்கள் கூப்பிடுதலுக்குத் திறந்திருக்கிறது.”

நீ நீதியுள்ள செயல்களையும் நீதியுள்ள கிரியைகளையும் நடப்பித்தால், தேவன் உன்னை எப்பொழுதும் கண்ணோக்குவார். நீ சுயநீதியுடையவனாக நடக்கும்பொழுது, தேவன் உன்னைப் பாரார். பாவங்களையும் நடப்பிக்கிற மனுஷனையும், கர்த்தர் பார்ப்பதில்லை. - ஏசாயா 59:2. அவருடைய முகம் நாம் நேசிக்கத்தக்கதானதொரு முகமேயாகும்.

ஏசா 59:2

“உங்கள் அக்கிரமங்களே உங்களுக்கும் உங்கள் தேவனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிறது. உங்கள் பாவங்களே அவர் உங்களுக்குச் செவிகொடாதபடிக்கு அவருடைய முகத்தை உங்களுக்கு மறைக்கிறது.”

அவருடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே, நமது களைப்பு / சோர்வு நம்மை விட்டுப் போய்விடுகிறது. அவருடைய கண்கள் இரக்கமுள்ள கண்களாயிருக்கின்றன. அவருடைய கண்களைக் காண்பதில், நமக்குப் பேரானந்தம் உண்டு. தேவனுடைய கண்கள் உன்மேல் பதிந்திருக்க வேண்டுமானால் / உன்னை நோக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமானால், உன்னுடைய பிழைகளையெல்லாம் அறிக்கையிட்டு அவைகளை விட்டுவிடு. அவருடைய கண்கள் உன்னை நோக்க வேண்டாமா, தீமையைப் பார்க்க மாட்டாத சுத்தக்கண்ணனாக இருக்கிறார் என்று நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? ஆபகூக் 1:13-ல் கூறியிருப்பது என்னவெனில்: “தீமையைப் பார்க்கமாட்டாத சுத்தக் கண்ணனே, அநியாயத்தை நோக்கிக் கொண்டிருக்கமாட்டீரே” என்பதே.

நீ தீமையைச் செய்து கொண்டேயிருப்பாயானால், கர்த்தர் உன்னை நோக்கமாட்டார். தம்முடைய கண்களை அவர் உன்னைவிட்டு விலக்குவார். எனவே, நமது முழு ஜீவியமும் அவர் நம்மைக் காணக்கூடியதானதொரு இடத்திலே இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இதையே ஈசாக்கில் நாம் காண்கிறோம். தேவன் தன்னைக் காணக்கூடிய இடத்திலே அவன் சஞ்சரித்தான். ஆகையால் தீமை நம் ஜீவியங்களில் காணப்படலாகாது. தீமைக்குப் பதிலாக நாம் நன்மை செய்கிறவர்களாயிருந்தால், அவருடைய கண்கள் நம் மேலேயே பதிந்திருக்கும். மற்றவர்கள் நமக்குத் தீமை செய்யலாம், ஆனால் நாம் எப்பொழுதும் நன்மை செய்கிறவர்களாகவேயிருக்க வேண்டும்.

ஆசீர்வாதமும் லகாய்ரோயீயும் — ஆதியாகமம் 25:11

மற்றொரு இடத்தில், ஈசாக்கு லகாய்ரோயீ என்னும் துரவுக்கு சமீபமாய்க் குடியிருந்தான் என்று வாசிக்கிறோம்.

ஆதி 25:11

“ஆபிரகாம் மரித்தபின் தேவன் அவன் குமாரனாகிய ஈசாக்கை ஆசீர்வதித்தார், லகாய்ரோயீ என்னும் துரவுக்கு சமீபமாய் ஈசாக்கு குடியிருந்தான்.”

ஆபிரகாம் மரிப்பதற்கு முன் அவன் அங்கு குடியிருக்கவில்லை. ஆபிரகாம் மரித்த பிறகே, அவன் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றான். ஒருசிலர் தங்கள் நம்பிக்கையை மனுஷர்மேல் வைப்பார்கள். அவர்கள்மேல் நீ நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும்மட்டும், நீ உன்னுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள இயலாது. அவர்கள் மரித்தால்தான், பின்னர் நீ ஆசீர்வாதங்களைப் பெறமுடியும். இங்கு ‘மரணம்’ என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தங்களுண்டு. அவைகளில் ஒன்று, நாம் மனுஷர்மேல் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு நாம் மரிக்கவேண்டும். ஆபிரகாம் உயிரோடிருக்கும் நாளமட்டும் ஈசாக்கு ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில், அவன் எல்லாவற்றிற்கும் தன் தகப்பனார் இருக்கிறார் என்ற எண்ணமுடையவனாகவே இருந்தான். அந்த நபர் மரித்தவுடன், இவன் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றான். ஆபிரகாம் மரித்தபின்,

தேவன் ஆபிரகாமை ஆசீர்வதித்த சகல ஆசீர்வாதங்களினாலும், ஈசாக்கை ஆசீர்வதித்தார். அவனுக்கு ஏராளமான ஆடுகள், மாடுகள், வேலைக்காரர் இருந்தனர் - எல்லாமே சம்பூரணமாயிருந்தது. ஆபிரகாம் இருக்குமட்டும், ஈசாக்கு ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவில்லை.

நாம் நம்முடைய நம்பிக்கையை, எதன்பேரில் வைத்திருக்கிறோமோ, அது மரிக்கவேண்டியதவசியம், பின்னர் நாம் தேவனிடத்திலிருந்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவோம். ஈசாக்கு ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றபின், தேவனானவர் தன்னைக் காணக்கூடியதானதொரு இடத்தை அவன் தெரிந்து கொண்டான். ஈசாக்கு லகாய்ரோயீ என்னும் துரவின் அருகே குடியிருந்தான். அந்த இடத்தில் தேவன் அவன் காரியங்களை வாய்க்கச் செய்தார். தேவன் நம்மைக் காணக்கூடியதொரு இடத்தில் சஞ்சரிப்பது மட்டுமல்லாமல், தேவன் நம்மைக் காண்கிற இடத்தில் வசிப்பதும் அவசியமாகும். உன் மனசும் மாம்சமும் விரும்புகிற இடத்துக்கு நீ செல்லுகிறாயா? அல்லது நீ விரும்பும் நபரோடு வசிக்கும்படியாகப் போகிறாயா? அவருடைய கண்கள், அதாவது அவருடைய அக்கினி போன்ற கண்கள் உன்னைக் காண்கிற இடத்தில் நீ ஜீவியம் செய்து வருகிறாயா?

இருளை விட்டு வெளிச்சத்திற்கு வருதல்

உன்னைச் சுற்றிலும் இருள் சூழ்ந்திருக்கிறதான இடத்தில் நீ வசிக்கிறாயா? இனிமேலாவது நீ ஜாக்கிரதையுள்ளவனாயிரு. தேவன் உன்னைக் காணக்கூடியதான இடத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டாயா? அல்லது தேவன் உன்னைக் காணக்கூடாதபடிக்கு நீ உன்னையே ஒளித்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறாயா? உன் இருதயம் வேதனையாலும் துக்கத்தாலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும், நீ அங்கேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறாயா? தேவன் உன்னைக் காணக்கூடிய இடத்திற்கு திரும்பி வா. உன் விருப்பத்தின்படி, உன் ஜீவியத்தைக் கறைப்படுத்துகிறதான இடத்திற்கு நீ சென்றிருக்கிறாயே! தேவன் கூறுவது என்ன? “நான் உன்னைக் காணக்கூடாத இடத்தில் நீ இருக்கிறாயே.” தேவனுடைய வார்த்தையானது உன்னை எச்சரித்தபோதிலும், உன் மனவிருப்பத்தின்படியே நீ இன்னும்

அந்த இடத்தில் நீடித்து இருந்து கொண்டிருக்கிறாயே. தேவன் உன்னைக் காணக்கூடாத அந்த இடத்தில் குடியிராதே. தேவன் உன்னைக் காணக்கூடிய இடத்தில் குடியிரு. அந்த இடம் வெளிச்சம் நிறைந்த இடமாக இருக்கிறது.

தேவன் உன்னிடத்தில் கேட்கும் கேள்வி என்ன? தேவன் காண்கிற இடத்தில் ஈசாக்கு குடியிருந்தான். தன் நம்பிக்கையை அவன் யார் மேலும் வைக்கவில்லை. மறுபடியுமாக ஒருமுறை உன் இருதயத்தை ஆராய்ந்து நீ எங்கே குடியிருக்கிறாய் எனக் கண்டுபிடி - இருள் சூழ்ந்த அந்தகாரமான இடத்திலா அல்லது வெளிச்சம் நிரம்பினதொரு இடத்திலா! கர்த்தர் உன்னைக் காணக்கூடிய இடத்தில் வசிப்பாயாக. அவருடைய கண்கள் உன்மேல் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருளில் இருந்தால் இருளைவிட்டு வெளியே வா. அவர் தம்முடைய கண்களை உன்மேல் பதித்து உன்னை நோக்குவார்.

ஆகாரின் அனுபவம்

ஆகார் தேவனை எந்த இடத்தில் கண்டாள். வனாந்தரத்திலேயேயாகும். அவள் தேவனை வனாந்தரத்தில் கண்டாள். நீ தேவனை காண வேண்டுமானால் உன்னைத்தானே வெறுமையாக்க வேண்டியதவசியம். அவர் உன்னை வெறுமையாக்கும்படி செய்து, வனாந்தரத்தின் பாதையில் நடத்திச் செல்லும்போது, நீ துக்கப்படவோ அல்லது வேதனைப்படவோ கூடாது. ஆகார் அடிமைப்பெண்தான், இருந்தபோதிலும் தேவன் அவளைக் காண முடிந்தது. அவளும் தேவனைக்கண்டாள். முதலாவதாக, நீ அடிமைப்பெண்ணின் ஸ்தானத்திற்கு வரவேண்டியதவசியம். உன்னைத்தானே தாழ்த்தி, “கர்த்தாவே, நான் உம்முடைய அடிமைப் பெண்” என்று கூறுவாயாக. “சாராயின் அடிமைப் பெண்ணாகிய ஆகாரே” என்று தான் தேவன் கூப்பிட்டார். அடிமை என்கிற இடத்திற்கு நீ வா. உன் ஜீவியத்தில் பெருமை, மனமேட்டிமை காணப்பட்டால் தேவன் உன்னைப் பார்க்க மாட்டார். யாதொருவன் மனமேட்டிமையாய் நடக்கிறவனேயானால், ஏன், நீ கூட அவனைப் பார்க்க விருப்பப்படமாட்டாய். நாமே அதை வெறுத்தால், தேவன் எவ்வளவு கிலேசமடைவார். “நான்

உன்னை பூமியின் தூளிலிருந்து உண்டாக்கினேன்” என்று அவர் அறிவார். தேவன் இந்த அடிமைப் பெண்ணைக் கண்டார் என நாம் காண்கிறோம். உன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டேயிருந்து, இந்த ஜீவிய ஓட்டத்தை ஓடு. தாழ்மையுள்ள ஆவியுள்ளவனையே, கர்த்தர் காண்கிறார்.

அந்த வனாந்தர ஜீவியத்திற்குப் பின்னர், ஆகார் யாரும் உதவி செய்யக்கூடாத இடத்தில் தனிமையாக இருந்தாள். எனவே தேவன் அவளைக் கண்டார். இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்குள் நீ வரும்போது, தேவன் உன்னைக் காண்கிறார். எல்லாராலும் கைவிடப்பட்ட நிலைமைக்கு நீ வரும்பொழுது, தேவன் உன்னைக் காண்கிறார். “நான் தனித்தவனும், தன்னந்தனியாகவும் அல்லவோ இருக்கிறேன்” என்று நீ நினைக்கலாம். துக்கமடைய வேண்டாம். “இந்த இடத்தில் என்னைக் காணவோ அல்லது எனக்கு உதவி செய்யவோ எவருமில்லை” என நீ கூறி அழுது புலம்ப வேண்டாம். தேவன் உன்னைக் காண்கிறார். எல்லாரும் உன்னைக் கைவிடும்போது, தேவன் உன்னைக் காண்கிறவராயிருக்கிறார். ஆ! எவ்வளவு அருமையாக தேவன் உன்னைக் காண்கிறார். அது எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் நீ இழந்து வெறுமையாக்கப்பட்ட இடமாகவும் இருக்கலாம். அந்த இடத்திலே கர்த்தர் உன்னைக் காண்கிறார். தேவன் தன்னைக் காண்கிறார் என்று அவள் கண்டபொழுது, உடனே அந்தத் துரவிற்கு “லகாய் ரோயீ” என்று அவள் பெயரிட்டாள்.

விசுவாசத்தைக் காணும் தேவன் — மாற்கு 2:5

தேவன் யாரைக் காண்கிறார் என்பதைப் பற்றி தியானித்தோம். புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திற்கு வாருங்கள். இயேசுவானவர் ஒரே ஒரு காரியத்தை மட்டும் கண்டார் - அவர்களுடைய விசுவாசத்தையே கண்டார். - மாற்கு 2:5

மாற்கு 2:5

“இயேசு அவர்கள் விசுவாசத்தைக் கண்டு, திமிர்வாதக்காரனை நோக்க: மகனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்றார்.”

நீ ஒரு விசுவாசியாக இருக்கலாம், ஆனால் நீயோ விசுவாச ஜீவியம் அற்றவனாக ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறாய், தேவன் உன்னைக் காண்பாரா? உனக்கு விசுவாசம் இருப்பின் தேவன் உன்னைக் காண்கிறார். நீ அவிசுவாசத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறாயே. அவர் தன் கண்களைத் திருப்பிக்கொள்கிறார். எல்லாக் காரியத்திற்கும், நீ உன் விசுவாசத்தை அவர்பேரில் கொண்டிருப்பாயானால், அவருடைய கண்கள் உன்மேல் பதிந்திருக்கும். நம்முடைய ஜீவியம் ஒரு விசுவாச ஜீவியமாக இருக்க வேண்டியதவசியம். விசுவாசத்தைக் கொண்டு நட, விசுவாசத்தினால் செயல்படு, விசுவாசமுடையவனாக ஜீவி, அப்பொழுது அவர் கண்கள் உன்மேல் இருக்கும்.

ஏழை விதவையின் காணிக்கை — லூக்கா 21:1, 2

ஒரு நாள் இயேசு தேவாலயத்தில் இருந்தார். அவர் காணிக்கைப் பெட்டியருகே இருந்தார். லூக்கா 21:1, 2. அந்த இடத்தில் இயேசு யாரைக் கண்டார். ஒரு ஏழை விதவையைக் கண்டார்.

லூக்கா 21:1

“அவர் கண்ணேறிட்டுப் பார்த்தபோது, ஐசுவரியவான்கள் காணிக்கைப் பெட்டியிலே தங்கள் காணிக்கைகளைப் போடுகிறதைக் கண்டார்.

2. ஒரு ஏழை விதவை அதிலே இரண்டு காசைப் போடுகிறதைக் கண்டு:

3. இந்த ஏழை விதவை மற்றெல்லாரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய்ப் போட்டாள் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

4. அவர்களெல்லாரும் தங்கள் பரிபூரணத்திலிருந்து எடுத்துத் தேவனுக்கென்று காணிக்கை போட்டார்கள். இவளோ தன் வறுமையிலிருந்து தன் ஜீவனத்துக்கு உண்டாயிருந்ததெல்லாம் போட்டு விட்டாள் என்றார்.”

விதவை என்றால் தன் கணவனை இழந்தவள் என்று பொருள்படும். கர்த்தரையே அவள் தன் மணவாளனாக ஏற்றுக் கொண்டவளாகியிருக்கிறாள். அநேகர் அவள்மேல் ஆளுகை செலுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ, கர்த்தரே அவளுக்கு மேலானவராக இருக்கிறார். உலகம் எஜமானாக இருந்தது. பாவம் எஜமானாக இருந்தது. பொய்களும் எஜமானாக இருந்தன. திருடுவதும் கூட எஜமானாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ கர்த்தர் அவளுக்கு மேலானவராக இருக்கிறார். அவர் எப்பொழுதும் அவளைக் குறித்து கவலையுள்ளவராகவே இருக்கிறார். அவள் இரண்டு காசைப் போடுகிறதைக் கண்டார்.

2 என்பதன் பொருள் என்ன? சாட்சியின் ஜீவியம். 2 என்பது சாட்சியைக் குறிக்கிறது - யோவான் 8:17. நம்முடைய ஜீவியத்தையே நாம் ஒரு சாட்சியாக கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கும் அனுபவமாயிருக்கிறது. அவர் நம்முடைய சாட்சியின் ஜீவியத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

யோவான் 8:17

“இரண்டு பேருடைய சாட்சி உண்மை யென்று உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திலும் எழுதியிருக்கிறதே.”

நீ ஒரு சாட்சியின் ஜீவியம் செய்கிறாயா? யார் யாருடைய ஜீவியம் கர்த்தருக்கென்று ஒரு சாட்சியாகத் திகழ்கிறதோ, அவர்களை அவர் எப்பொழுதும் நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார். அவர் நம்மைக் குறித்து எப்பொழுதும் கவலையுள்ளவராகவே இருக்கிறார். தேவன் நம்மைக் காண்கிற இடத்தில் நடவுங்கள் / சஞ்சரியுங்கள். எனவே நாம் லகாய்ரோயீ என்னும் இடத்தில் சஞ்சரிப்பது அவசியமாமே. கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்.

ஆமென்அல்லேலூயா!

பெயர்செபா (BEER SHEBA)

2 வது துரவு — ஆதியாகமம் 21:30, 31

ஆதி 21:30: “அதற்கு அவன்: நான் இந்தத்துரவு தோண்டினதைக் குறித்து நீர் சாட்சியாக இந்த ஏழு பெண்ணாட்டுக்குட்டிகளை வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

31: அவர்கள் இருவரும் அவ்விடத்தில் ஆணையிட்டுக் கொண்டபடியால் அந்த இடம் பெயர்செபா (margin: ஆணையின் கிணறு) என்னப்பட்டது.

ஆபிரகாமும் அபிமெலேக்கும் ஒரு உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இந்தத் துரவிற்கு பெயர்செபா என்று பெயரிட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் அவ்விடத்தில் ஆணையிட்டுக் கொண்டபடியால் / உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டபடியால் அந்தத் துரவு அப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

தேவனோடு நாம் உடன்படிக்கை செய்து கொள்வோமானால், அது நமது ஜீவியத்தில் ஒரு துரவாக / கிணறாக இருக்கிறது. நாம் உடன்படிக்கையாகியத் துரவுகளை உண்டுபண்ணி, அநேக துரவுகளை நாம் பெற்றுக் கொள்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்த உடன்படிக்கையின் வாயிலாக, தேவனும் நம்முடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொள்கிறார். நாம் தேவனோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறோம். சிலர் உடன்படிக்கைகளை செய்வதும், பின்னர் அவைகளை உடைப்பதும் / மீறுவதுமான அனுபவம் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றும் சிலர் தங்கள் உடன்படிக்கைகளைக் காத்துக் கொள்வதில் மிக உறுதியாகவும் ஸ்திரமாகவும் இருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கையில் எந்த அளவிற்கு உறுதியாக இருக்கிறோம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஆதியாகமம் 22:19

தேவனுடைய வார்த்தை கூறுகிறதாவது, ‘ஆபிரகாம் பெயர்செபாவிலே குடியிருக்கும் பொருட்டு புறப்பட்டுச் சென்றான்’ அவனும் அவனுடைய வேலைக்காரரும் எழுந்து

புறப்பட்டு, ஏகமாய்ப் பெயர்செபாவுக்கு குடியிருக்கச் சென்றார்கள். ஆபிரகாம் என்பதற்கு விசுவாசம் என்றும் பொருள்படும்.

ஆதி. 22:19: “ஆபிரகாம் தன் வேலைக்காரரிடத்துக்குத் திரும்பி வந்தான்: அவர்கள் எழுந்து புறப்பட்டு, ஏகமாய்ப் பெயர்செபாவுக்குப் போனார்கள், ஆபிரகாம் பெயர்செபாவிலே குடியிருந்தான்”.

ஆரம்பத்தில், பெயர்செபா என்பதற்கு “உடன்படிக்கை” என்று பொருள்படும் எனக் கண்டோம். ஆபிரகாம் அந்த இடத்திற்குச் சென்று அந்த இடத்தில் குடியிருந்தான். நாமுங்கூட, விசுவாச ஜீவியம் செய்கிறவர்களேயானால், அந்த இடத்திலே தாபரிக்கலாம். அநேகர் தங்கள் உடன்படிக்கைகளை மீறுவதேன்? ஏனெனில் அவர்களுக்கு விசுவாசம் இல்லை. விசுவாசமுடையவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்வார்கள். சிலர் கூறுவதென்ன? ‘நான் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்தால் அதை மீறக்கூடும்’ எனவே இப்படிப்பட்டவர்கள் உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் நினைத்துக் கொள்வதென்ன? உடன்படிக்கைகளைச் செய்து அதை மீறுவதை விட, உடன்படிக்கைகள் செய்யாதிருப்பதே மேலானது என நினைக்கிறார்கள். இது அவிசுவாசத்தைக் காண்பிக்கிறது.

ஆபிரகாம் உனக்குள் வாசமாயிருந்தால், நீயும் பெயர்செபாவுக்குச் சென்று அங்கே குடியிருப்பாய். உன்னுடைய விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்பட்டிருந்தேயானால், நீ தேவனோடு உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டு ஒருக்காலும் அவைகளை மீறமாட்டாய். அவிசுவாசம் உன்னில் குடிகொள்ள ஒருபோதும் அனுமதியாதே. இயேசுவே உன் விசுவாசத்தை துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். நீ பூரண விசுவாசம் உடையவனாயிருந்தால், நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கைகளைக் காத்துக் கொள்ள உன்னால் இயலும். இக்காரணத்தைக் கொண்டே, தேவனுடைய பிள்ளைகள் பூரண விசுவாசத்தைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டவர்களாய், அவரிலே தங்கியிருக்கவும், உடன்படிக்கையில் உறுதியாக நிலைத்திருக்கவும் முடிகிறது. ஆபிரகாமுடைய விசுவாசம்

நமக்கு இருக்குமேயானால், நாம் நம் உடன்படிக்கையில் உறுதியாக நிலைத்திருக்கவும் இயலும்.

இரண்டாவதாக, ஆதியாகமம் 26:23-25 — இங்கு ஈசாக்கு எழுந்து பெயர்செபாவுக்குப் போனான் என்று காண்கிறோம். அவன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள ஏதுவாக அந்த இடத்துக்குச் சென்றான். அந்த இடத்தில் அவன் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அங்கே குடியிருந்தான்.

ஆதி 26:23: “அங்கேயிருந்து பெயர்செபாவுக்குப் போனான்.

24: அன்று ராத்திரியிலே கர்த்தர் அவனுக்கு தரிசனமாகி: நான் உன் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுடைய தேவன், பயப்படாதே, நான் உன்னோடே கூட இருந்து, என் ஊழியக்காரனாகிய ஆபிரகாமினிமித்தம் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் சந்ததியைப் பெருகப்பண்ணுவேன் என்றார்.

25: அங்கே அவன் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டு, அங்கே தன் கூடாரத்தைப் போட்டான். அவ்விடத்தில் ஈசாக்கின் வேலைக்காரர் ஒரு துரவை வெட்டினார்கள்”.

ஈசாக்கு தன்னையேப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தான். தங்களையே காணிக்கையாக (பலியாகப்) படைக்கிறவர்களும், தங்களையே முற்றிலுமாக ஒப்புக்கொடுக்கிறவர்களுமே உடன்படிக்கை செய்து கொள்வார்கள். அவன் தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்து பலியைச் செலுத்தினான். அவனுடைய தகப்பனார் அவன் கால்களைக் கட்டியபோது, அமைதியாக இருந்து, தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்தான். வேறு பிள்ளையாக இருந்திருந்தால் தகப்பனைக் கேள்வி கேட்டும், அவரை அடித்தும் ஓடிவிடுவார்கள். ஆனால் ஈசாக்கோ தன் தகப்பனுக்கு தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்புக்கொடுத்தான் அவனுடைய தகப்பன் அவன் கால்களைக் கட்டி, அந்த பலிபீடத்தின்மேல் அவனை வைத்தான். தன்னையே அவன் ஒப்புவித்தான். அவனைத் துண்டிக்கும்படியாக கத்தி உயர்த்தப்பட்டது. ஆனாலும் அவன் பலிபீடத்தை விட்டு எழுந்திருக்கவில்லை. ஈசாக்குக்கு அப்படிப்பட்டதொரு அனுபவமுண்டு.

இவ்விதமான அனுபவமுடையவர்கள் எந்த உடன்படிக்கையையும் மீறவோ அல்லது உடைக்கமாட்டார்கள். உடன்படிக்கைக்கு தங்களை முற்றிலும் ஒப்புவிக்கிறவர்களாகவும், உடன்படிக்கையில் தங்கித்தரித்திருக்கிறவர்களாயுமிருப்பார்கள். பலி செலுத்தாதவர்கள் உடன்படிக்கையை உடைத்து, தங்கள் இஷ்டப்படி நடப்பார்கள். ஈசாக்கினால் அந்த இடத்தில் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்ட முடிந்தது. இது எதைக் காட்டுகிறது. உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கைக்கொள்வதினால் பலிபீடத்தைக் கட்டும்படியாகவும், அது பாடுகளைக் கொண்டுவரும் என்பதையே இது காட்டுகிறது. பலிபீடத்தின்மேலே தங்கித் தரித்திருப்பதினால், என் சரீரத்துக்குப் பாடுகள் வரக்கூடும். ஆனால் நானோ பலிபீடத்தின் மேலேயே தங்கித் தரித்திருப்பேன். நான் அங்கேயே இருப்பேன். அதுவே என் கூடாரமாக இருக்கட்டும். நாம் தேவனோடு செய்யும் உடன்படிக்கையே நமது கூடாரமாக மாறுகிறது. அதுவே நாம் தங்கும் ஸ்தலமாகிறது.

நீ அங்கேயே தரித்திருந்து, குடியிராவிட்டால், மாறுபாடான எதிர்காரியங்கள் உனக்குச் சம்பவிக்கும் வேளையில், நீ ஓடிவிட நேரிடும். நீ ஈசாக்குக்கு உண்மையுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். ஈசாக்கு என்பதற்கு 2 அர்த்தங்கள் உண்டு:

1. நம்மையே பலியாக ஒப்புவிப்பது
2. நகைப்பு

அவன் தன்னையேப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த போதிலும், அவனுடைய முகத்தில் மகிழ்ச்சி காணப்பட்டது. உன் ஜீவியம் முழுவதும் மகிழ்ச்சிகரமானதாக இருந்தால், நீயும் உன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்ளக்கூடும். நீ சந்தோஷத்தால் நிரப்பப்பட்டவனாக, உன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டியதவசியம். ஒருவர் கேட்டதாவது: ‘ஆதாமைப்போல நான் உடன்படிக்கையை மீறினேனா?’ நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கையை பாதுகாத்துக் கொள்கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

“அவர்களோ ஆதாமைப்போல் உடன்படிக்கையை மீறி
.....” ஓசியா 6:7.

ஓசியா 6:7 “அவர்களோ ஆதாமைப் போல்
உடன்படிக்கையை மீறி, அங்கே எனக்கு விரோதமாய்த் துரோகம்
பண்ணினார்கள்.”

நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கையை மீறக்கூடாது
என்பதையே இது காட்டுகிறது. ஒருவன்
விசுவாசமுள்ளவனாயிருந்தால், சந்தோஷத்தால்
நிரப்பப்பட்டவனாகவும், தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்தவனாகவும்
இருப்பான். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையைக்
காத்துக் கொள்வார்கள். ஆதாமைப் பற்றி அவர்கள் பேசுவது
போல, நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கையை மீறினால், நம்மைப்
பற்றியும் அவ்வாறே பேசுவார்கள். தேவனிடத்திலிருந்து
கிருபையைப் பெற்று, உன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக்கொள்.
இக்காரணத்தைக் கொண்டே, ஈசாக்கு ஒரு பலிபீடத்தை
உண்டாக்கினான். என்ன நேரிட்டாலும் சரி, அவன்
பலிபீடத்தண்டையிலே தங்கித்தரித்திருப்பான்

யோபு 31:1 — உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தாதவர்கள்
இவ்விதமான காரியங்களைச் சிந்திப்பார்கள்.

யோபு 31:1 “என் கண்களோடே உடன்படிக்கை பண்ணின
நான் ஒரு கண்ணிகையின்மேல் நினைப்பாயிருப்பதெப்படி?

இவ்விதமான சிந்தனைகளெல்லாம் ஏற்படுவதின்
காரணம் என்னவென்றால், இவர்கள் ஒரு உடன்படிக்கையை
செய்து கொள்ளவில்லை. “நான் ஒரு உடன்படிக்கை
செய்திருக்கிறேன். நான் பின்னோக்கிப் பார்க்கமாட்டேன்”
யோபுவுக்கு இருந்த வைராக்கியம் நமக்கும் வேண்டும். இவ்
வைராக்கியம், நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கையை எவ்வாறு
காத்துக் கொள்கிறோம் என்பதைக் கண்டுகொள்ள உதவும்.
ஆதாமைப்போல நாமும் உடன்படிக்கையை மீறக்கூடாது.
ஆனால் யோபுவைப் போல காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
ஈசாக்கும் தன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொண்டான்.
தேவன் அவனுக்கு ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிந்தருளினார்.

“நான் உன் தேவன்” நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையில் நிலைத்து இருந்தால், நான் உன் தேவன்” என்று தேவன் கூறுவார். .... வாசிப்பதென்ன? ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்.” என்பதாகும். நீங்கள் உங்களுடைய உடன்படிக்கையில் நிலைத்திருந்தால், “நான் உன் தேவன்” என்று தேவன் கூறுவார். நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து மீறுகிறவனானால், “நான்

இனி உன் தேவன் அல்ல” என்றே தேவன் கூறுவார். அவர் உன் தேவனாக இருக்கும் வரையிலும், உன் மீது ஆளுகை செய்கிறவராயிருப்பார். தேவனை உன்னுடைய தேவனானவரை நோக்கி எப்பொழுதும் கூப்பிடு - அவரை மகிமைப்படுத்துவாயாக. உன்னுடைய உடன்படிக்கையில் நிலைத்து இரு. உடன்படிக்கையில் நீடித்து நிலைத்திருப்பாயானால் தேவனுடைய சிறப்பான சுதந்திரம் உனக்கு உண்டு - அதுவே அவர் ‘உன்னுடைய’ தேவனாயிருப்பார்.

2 வது ஆசீர்வாதம் — அவர் ஆபிரகாமோட கூட இருந்தது போல, “நான் உன்னோடே கூட இருப்பேன்” என்பதே. தேவன் நம்மோடே கூட இருப்பது, ஆ! எவ்வளவு ..... தனி உரிமை. நீ பெயர்செபாவில் தங்கியிருப்பதின் நிமித்தம் “நான் உன்னோடே கூட இருக்கிறேன்” என்கிறார். எனவே நீ உன் உடன்படிக்கையை மீறினால், அவர் உன்னை விட்டு விலகுவார்.

3-வது ஆசீர்வாதம் — “பயப்படாதே” பெயர்செபாவில் தங்கித்தரித்திருக்கும் ஒரு மனுஷனுக்கு இது ஒரு நல்ல வாக்குத்தத்தமே. நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையில் நிலைத்திருப்பதால், “பயப்படாதே” என்று தேவன் உரைக்கிறார். நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையை மீறினவனானால், நீ பயப்பட வேண்டியவனே. ஒரு சிறு சுகவீனம், ஒரு சிறிய சோதனை, ஒரு சிறிய துன்பம் - நீ பயப்படுவாய். ஏன்? நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையை மீறினாய். உடன்படிக்கை என்றால் ‘அன்பு’ என்றும் பொருள்படும். நமக்கு தேவ அன்பு உண்டா என்பதை உடன்படிக்கை காட்டுகிறது. நாம் எதிர்மாறாக நடக்கையில், நாம்

பயப்படுகிறோம். “பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்.” உன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொண்டால் நீ எதற்கும் பயப்படத் தேவையில்லை.

4-வது ஆசீர்வாதம் — “நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்” நாம் தேவனுடைய இந்த மகத்தான ஆசீர்வாதங்களுக்குப் பங்காளிகளாகிறோம். 2 சாமுவேல் 6:11,12 — நாம் ஆசீர்வாதங்களுக்காக விண்ணப்பம் செய்யும்போது, ஒபேத் ஏதோமை நினைவில் கொள்வோமாக. ஏனெனில், கர்த்தருடைய பெட்டி அங்கே தங்கி இளைப்பாறினதினாலே, தேவன் அவனையும் அவன் வீட்டார் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்தார். நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையில் தங்கியிருந்தால், தேவன் உன்னையும் ஆசீர்வதிப்பார். குறைந்த பட்சம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின்

நிமித்தமாகவாவது, நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையில் தங்கியிருக்க வேண்டாமா?

2 சாமுவேல் 6:11 “கர்த்தருடைய பெட்டி கித்தியனாகிய ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டிலே மூன்று மாதம் இருக்கையில் கர்த்தர் ஒபேத் ஏதோமையும் அவன் வீட்டார் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்தார்.

12 தேவனுடைய பெட்டியினிமித்தம் கர்த்தர் ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டையும், அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார் என்று தாவீதுராஜாவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது: அப்பொழுது தாவீது தேவனுடைய பெட்டியை ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டிலிருந்து தாவீதின் நகரத்துக்கு மகிழ்ச்சியுடனே கொண்டு வந்தான்”

“கர்த்தாவே என்னுடைய வீட்டிற்கு ஆசீர்வாதங்கள் தேவையாயிருக்கிறது. நான் என்னுடைய உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்வேன்” என்று இன்றுமுதல் கர்த்தரிடத்தில் விண்ணப்பம் செய். நீ மீறினாலோ, ஆசீர்வாதங்கள் அல்ல, சாபமே உன் வீட்டிற்கு வந்து சேரும். என்ன சம்பவித்தாலும் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையைக் காத்துக்கொள்.

நம்முடைய சரீரமே அவருடைய வீடாக இருக்கிறது. உன்னுடைய இருதயமே உடன்படிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதான இடம். நீ மீறாதிருந்தால், உன் சரீரம் ஆசீர்வதிக்கப்படும். சகல பலவீனங்களும், தளர்ச்சிகளும் உன்னை விட்டு அகன்றுபோம். எனவே, இந்த உடன்படிக்கையை நீ உன் வீட்டில் (இருதயத்தில்) வைத்து காத்துக் கொள். இதுவும் நன்மையான காரியங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

5-வது ஆசீர்வாதம் — அவர் உன் காரியங்கள் அனைத்தையும் வாய்க்கப்பண்ணுவார். - உபா 29:9 நீ கையிட்டுச் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் வாய்க்க வேண்டுமானால், நீ தேவனோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டியதவசியம்.

உபா 29:9 “இப்பொழுதும் நீங்கள் செய்வதெல்லாம் உங்களுக்கு வாய்க்கும்படிக்கு, இந்த உடன்படிக்கையின் வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு, அவைகளின்படி செய்வீர்களாக”

நீ எதைச் செய்தாலும், தேவன் அதை வாய்க்கப்பண்ணுவார். உன் கைக்கிரியைகளெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும். இவ்விதமாக தேவன் உன் காரியங்களெல்லாவற்றையும் வாய்க்கப்பண்ண வேண்டுமேயானால், நீ உன் உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? ‘இன்று முதல் நான் என் உடன்படிக்கையைக் காத்து நடப்பேன், தேவன் நான் கையிட்டுச் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களையும் வாய்க்கப் பண்ணுவார். உடன்படிக்கையைக் காத்துவருதன் மூலம் நமது ஜனங்கள் ..... யடைவார்கள். உடன்படிக்கையை ..... மூலம் நமது ஜனங்கள் தங்களுடைய ..... ஆசீர்வாதங்களையெல்லாம் இழந்து போவார்கள். உடன்படிக்கையைக் கைக்கொண்டு நடப்பது கடினமானதொன்றே. அவைகளைக் கைக்கொள்வது கடினமான காரியமானாலும், அவைகளைக் காத்து நடவுங்கள். பலியினால் நாம் அவைகளை உண்டாக்குகிறோம்.

ஈசாக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, பெயர்செபாவிலே குடியிருந்தான். நாம் பலியினாலே உடன்படிக்கையை உண்டு பண்ணுகிறோம். பலியினாலே உடன்படிக்கை பண்ணினவர்களைக் கூட்டிச் சேர்க்கும்படிக்கு இயேசு வருகிறார். சங்கீதம் 50:5 பலியினாலே உடன்படிக்கையை உண்டாக்குவாயாக.

சங். 50:5 “பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள் என்பார்”. ‘பலி’ என்ற வார்த்தை ‘வருத்தம்’ (pain) ‘வியாகுலம்’ (great pain) என்பதைக் காட்டுகிறது. நீ உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டுமேயாகில் நீ பலியாகவே இருந்து தீரவேண்டியதவசியம். அப்பொழுது பலியினாலே உடன்படிக்கை பண்ணின எல்லாப் பரிசுத்தவான்களையும் கர்த்தர் கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளுவார். “நான் என்னையே பலியாக ஒப்புவிக்கிறேன் என்று வாயினால் அறிக்கை செய்தால் போதாது. பாட்டுப் பாடுவார்கள். ஆனால் பலி செலுத்த வேண்டிய நேரம் வந்தவுடன் நம் ஜனங்கள் அழ ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அழுவதற்கு 3 இடங்கள் இருக்கின்றன. கண்கள், மூக்கு, வாய். கண்களில் தண்ணீர் ததும்பும், மூக்கின் வழியாக தண்ணீர் வழியும், வாயால் புலம்புவது ஆகியவைகளேயாகும். கண்ணீரினாலும் வருத்தத்தினாலும் கூடியது ஒரு உடன்படிக்கையுமல்ல, ஒரு பலியுமல்ல. நாம் பலியாகி உடன்படிக்கையிலே தரித்திருந்தால், அப்பொழுது வானத்திலிருந்து, “பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” என்கிற சத்தத்தை நீ கேட்பாய். எனவே தான், உடன்படிக்கை என்பது நமக்கு மிகமுக்கியமானதொன்றாக இருக்கிறது.

தேவன் நம்முடன் அநேக உடன்படிக்கைகளைச் செய்திருக்கிறார். ஆதியாகமம் 9:13 - “நான் என் வில்லை மேகத்தில் வைத்தேன், அது எனக்கும் பூமிக்கும் உண்டான உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாயிருக்கும்” பூமியை அழிக்க இனி ஜலப்பிரளயம் உண்டாவதில்லை ..... ” என்று அவர்

கூறுகிறார். தேவன் வானவில்லை மேகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அந்த ஜனங்களின் அக்கிரமம் என்ன? அவர்கள் தேவகுமாரர்களாக இருந்துகொண்டு, தொடர்ந்து மனுஷகுமாரத்திகளைத் தங்களுக்குத் தெரிந்து கொண்டதினிமித்தமேயாகும். அவர்களுடைய இருதயங்களும் தொடர்ந்து தீவினையால் நிறைந்திருந்ததினாலேயாகும். தேவன் இனி அழிப்பதில்லை, அதற்கு அடையாளமாக வில்லை வைத்தார். அந்த வானவில் உன் ஜீவியத்தில் காணப்பட வேண்டுமானால், உன்னுடைய எண்ணங்களும் சிந்தைகளும் தீமையானதாக இருக்கக்கூடாது. உன்னுடைய தீமையான எண்ணங்களும், சிந்தைகளும் அழிக்கப்பட்டுப் போனவுடனே, உனக்கு ஒரு புது இருதயம் அளிக்கப்படுகிறது. தேவன் உனக்கு ஒரு வானவில்லைக் கொடுத்திருக்கிறார். உன் எண்ணங்கள் இனித் தீமையானதாக இருப்பதில்லை. ஏன்?

வானவில்லில் 7 வர்ணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 3, ... வர்ணங்களாக இருக்கின்றன - நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள் ஆகியவைகளே ..... சிவப்பு - இயேசு, மஞ்சள் - ..... நீலம் - பிதாவின் அன்பு. இந்த ..... வர்ணங்களைக் கொண்டு மற்ற வர்ணங்களை நாம் உண்டாக்கக் கூடும். உதாரணமாக: நீலமும் சிவப்பும் கலந்தால் ஊதா நிறம் (violet) கிடைக்கும் சிவப்பும் மஞ்சளும் சேர்ந்தால் ஆரஞ்சு நிறம் கிடைக்கும். இன்னும் அதிக அளவில் மஞ்சள் வர்ணமும் குறைந்த அளவில் சிவப்பு வர்ணமும் கலந்தால் வேறு நிறம் உண்டாகும். நீலமும் சிறிதளவு சிவப்பு வர்ணமும் கலந்தால் கருநீலம் (indigo) கிடைக்கும். 3 வர்ணங்களும் முக்கியமான நிறங்களாகும். இவைகள் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியவர்களைக் காட்டுகிறது. இவர்கள் மூலமாக நாம் மற்ற வர்ணங்களைப் பெறுகிறோம்.

இந்த வானவில் அல்லது உடன்படிக்கை உன்னில் காணப்பட்டால் - அதாவது, உன் எண்ணங்களிலும் சிந்தையிலும் காணப்பட்டால், எல்லாமே ஒழுங்காகவும் சீராகவும் இருக்கும். எனவேதான், தேவன் வானவில்லை ஓர் அடையாளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்.

உன்னுடைய எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும்
 தீமையானதாக இருந்தால், வானவில் உன்னோடு இருக்காது
 உன்னுடைய இருதயம் இருளடைந்ததாயிருக்கும். ஐலப்பிரளயம்
 உன்மேல் புரண்டு வரும். தேவன் வானவில்லை ஓர்
 அடையாளமாகவும், உன்னோடு செய்து கொண்ட
 உடன்படிக்கையாகவும் கொடுத்திருக்கிறார்.

சகல ஆண்பிள்ளைகளும் விருத்தசேதனம்
 பண்ணப்படும்படிக்கு தேவன் ஆபிரகாமோடே இந்த
 உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார் - ஆதியாகமம் 17:10.
 ஒவ்வொரு ஆண்பிள்ளையும் விருத்தசேதனம்
 பண்ணப்படவேண்டும் என்கிற உடன்படிக்கையை
 ஏற்படுத்தினார்.

ஆதி 17:10 “எனக்கும் உங்களுக்கும் உனக்குப் பின்வரும்
 உன் சந்ததிக்கும் நடுவே உண்டாகிறதும், நீங்கள் கைக்கொள்ள
 வேண்டியதுமான என் உடன்படிக்கை என்னவென்றால்,
 உங்களுக்குள் பிறக்கும் சகல ஆண்பிள்ளைகளும்
 விருத்தசேதனம் பண்ணப்படவேண்டும்.”

நீ எவ்விதமான விருத்தசேதனமுடையவனாக
 இருக்கிறாய்? உன்னுடைய இருதயம் விருத்தசேதனம்
 செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? உன்னுடைய செவி விருத்தசேதனம்
 செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? உன்னுடைய உதடுகள் விருத்தசேதனம்
 செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இம்மூன்றும் விருத்தசேதனம்
 பண்ணப்படவேண்டியதவசியம். பிலிப்பியர் 3:3 - பரிசுத்த பவுல்
 விருத்தசேதனத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறார். யார்
 விருத்தசேதனமுடையவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கிறார்.

பிலி 3:3 “ஏனெனில் மாம்சத்தின் மேல்
 நம்பிக்கையாயிராமல், ஆவியினாலே தேவனுக்கென்று
 ஆராதனை செய்து, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மேன்மை
 பாராட்டுகிற நாமே விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள்.”

“மாம்சத்தின்மேல் நம்பிக்கையில்லாதவர்களாகிய நாமே
 விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள்” என்கிறார். நீ உன் நம்பிக்கையை

மாம்சத்தின்பேரில் வைக்கக்கூடாது. தேவனை ஆவியில் தொழுது கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

முதலாவது நாம் வானவில்லைக் கண்டோம். இரண்டாவதாக விருத்தசேதனம். மூன்றாவதாக லேவியராகமம் 2:13 “நீ படைக்கிற எல்லாவற்றோடும் உப்பையும் படைப்பாயாக”.

லேவி 2:13 “நீ படைக்கிற எந்த போஜனபலியும் உப்பினால் சாரமாக்கப்படுவதாக, உன் தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் உப்பை உன் போஜனபலியிலே குறையவிடாமல், நீ படைப்பது எல்லாவற்றோடும் உப்பையும் படைப்பாயாக.”

யோவான் 4:34 - “இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்பதே என்னுடைய போஜனமாயிருக்கிறது” என்றார். நீ உப்பை படைக்க வேண்டும். உப்பு சமாதானத்தைக் காட்டுகிறது “உப்பு” என்றால் 2 அர்த்தங்கள் கொண்டது இந்த இடத்தில் “சமாதானம்” என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உன்னுடைய சரீரத்தை நீ பலியாகப் படைக்கலாம். ஆனால் நீ மற்றவர்களோடு சமாதானமாக இல்லாவிட்டால் நீ உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றே அர்த்தம். நீ உன் சரீரத்தில் பாடுகளை ஏற்கலாம். ஆனாலும் நீ உப்பை படைக்காவிட்டால் - அதாவது சமாதானமுள்ளவனாயிராவிட்டால் - நீ உன் உடன்படிக்கையை மீறினவனாவாய். ‘அந்த மனுஷன் என்னைப் பற்றி இவ்வாறு கூறினான், இந்த மனுஷன் என்னைப் பற்றி இவ்வாறு கூறினான்’ எனக் கூறி நீ சமாதானமற்றவனாவாய், இவ்விதமாக நீ உன் உடன்படிக்கையை மீறினவனாவாய். நீ உன் பலியை சமாதானமாகிய உப்புடன் படைக்கவில்லை.

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் ஆமென் அல்லேலூயா!

எசேக்கு (ESEK)

3 வது துரவு — ஆதியாகமம் 26:20

ஆதி 26:20: “கோராருர் மேய்ப்பர் இந்தத் தண்ணீர் தங்களுடையது என்று சொல்லி, ஈசாக்குடைய மேய்ப்பருடனே வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள். அவர்கள் தன்னோடே வாக்குவாதம் பண்ணினபடியால் அந்தத் துரவுக்கு எசேக்கு (margin: வாக்குவாதம்) என்று பேரிட்டான்”. (That is :contention)

“எசேக்கு” என்பதற்கு “வாக்குவாதம்” அல்லது “போராடுதல்” என்று பொருள்படும். நமது ஜீவியத்தில் போராட்டம் எப்பொழுதும் உண்டு. நமது ஜீவியத்தில் பல வாக்குவாதங்களும் ..... யுத்தங்களும் உண்டாகின்றன. .... போராட்டம் பாவத்திற்கு எதிராக போராடுதலேயாகும். பாவத்திற்கு எதிராக நாம் போராடவேண்டியதவசியமே. பாவத்திற்கு விரோதமாய் போராகுறதில் இரத்தஞ்சிந்த வேண்டிய வரும் - எபிரெயர் 12:4

எபிரெயர் 12:4: “பாவத்திற்கு விரோதமாய்ப் போராகுறதில் இரத்தஞ்சிந்தப்படத்தக்கதாக நீங்கள் இன்னும் எதிர்த்து நிற்கவில்லையே.”

சிலர் பாவத்திற்கு எதிர்த்து போராடுகிறதில்லை, ஆனால் பாவத்தால் ஆளுகை செய்யப்படுகிறார்கள். யோசேப்பைப் பாருங்கள். அவன் பாவத்தை எதிர்த்துப் போராடினான். அவன் பாவத்தை விட்டோடிப்போனான். பாவத்தை எதிர்த்ததொரு மனுஷனேயாவான். பாவத்தை செய்வது இலகுவாகவும் வசதியாகவும் இருந்தபோதிலும், அவன் அதிநிடத்தினின்று ஓடிப்போனான்.

சிலர் கூறுகிறதென்ன? “இது ஒரு மிகச்சிறிய பாவம்தானே” என்று கூறி கண்சாடையாய் விட்டு விடுகிறார்கள். மிகச்சிறிய தவறானாலும் அதற்கு எதிர்த்து நாம் போராடவேண்டும். “.... கோபமடைகிறேன், ஒரு மிகச் சிறிய பொய் சொல்லுகிறேன், ஒரு மிகச்சிறிய பாவம் செய்கிறேன்.” அவைகள் இவ்வாறு இருக்கிறபடியே இருந்து விட்டு போகட்டும்,

எனக் கூறிவிடுகிறார்கள். ஆனால் பின்னர் சம்பவிப்பது என்ன? இது பெரிய பாவங்களைச் செய்ய வழிநடத்தும். இவைகள் நம் ஜீவியத்திற்குள் நுழையாதபடி நாம் இவைகளை எதிர்த்துப் போராடுகிற ஜனங்களாக இருக்கவேண்டும். இன்று ஜனங்கள் தங்கள் இரத்தத்தை வீணாகச் சிந்துகிறார்கள். நீ பாவத்துக்கு விரோதமாய் எதிர்த்துப் போராடுகிறதில் இரத்தஞ்சிந்தியே ஆக வேண்டும். பாவம் உன்னை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. பாவம் ஒரு யுத்தகளமாக இருக்கிறது. தேவஜனங்கள் போராடுகிறவர்களாக இருந்து ஜெயம் எடுக்க வேண்டும்.

நீங்களே கிறிஸ்துவின் சரீரமாய் இருக்கிறீர்கள். அவருடைய சரீரம் பரிசுத்தமானது. அவருடைய சிரசும் பரிசுத்தமானது. அவ்வாறே அவருடைய சரீரமும் பரிசுத்தமானது. அவருடைய சரீரமாயிருக்கிற நீங்கள். எந்ததொரு சிறு பாவம் செய்ய முயன்றால் அதை வெளியே எடுத்து ... துரத்துங்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் போராடி ஜெயம் பெறவேண்டியதாயிருக்கிறது. பாவத்துக்கு எதிர்த்துப் போராடுகிற நீங்கள் இரத்தஞ்சிந்தியே ஆகவேண்டும். “பாவத்துக்கு எதிர்த்துப் போராடுகிறதில் நீங்கள் எதிர்த்து நின்று, ஏன் இன்னும் இரத்தம் சிந்தவில்லை?” என்று பரிசுத்த பவுல் எபிரெயருக்கு எழுதும் நிருபத்தில் சபையைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். நீங்கள் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக ஆகக்கூடாது. போராடு! ஜெயம் பெறுவாயாக, தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்துவாயாக. பாவம் ஒரு சிநேகிதனைப்போல உண்ணிடத்தில் வரும், உள்ளே நுழைந்துபின், மிகப் பெரிய வியாகுலத்தை உண்டுபண்ணும். நீதிமொழிகள் 10:19 - “சொற்களின் மிகுதியில்” பாவம் பிரவேசிக்கும். சத்துருவானவன் நம்மை அறியாமலேயே நமக்குள் பிரவேசிப்பான்.

நீதி 10:19: “சொற்களின் மிகுதியில் பாவமில்லாமற் போகாது. தன் உதடுகளை அடக்குகிறவனோ புத்திமான்.”

உள்ளே நுழைந்த பிறகு அவன் நம்மை வேதனைப்படுத்துவான். முதலில் ..... என்று பிசாசு கூறுவான். அதன் பின் அதாவது பாவம் பிரவேசித்த பின்னர் அவன்

உன்னை வேதனைப்படுத்துவான். நமது ஜனங்கள் இதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. பாவத்தை செய்த பிறகு, “நான்

அல்ல, நீயே அதைச் செய்தாய்” என்று அவன் கூறுவான். பாவத்தை எதிர்த்து நில். கோபம் வரும் அதை எதிர்த்து நில். அதை மேற்கொள்வாயாக. ஜெயத்தைப் பெற்றுக்கொள்.

நாமே அவருடைய சரீரமாயிருக்கிறோம். இயேசு இவ்வுலகில் ஜீவித்தபோது, தமது சரீரத்தை அவர் காத்துக் கொண்டார். அவர் சரீரத்திற்குள் எந்தப் பாவமும் பிரவேசிக்கவில்லை. அவர் பாவிகளின் சிநேகிதனாயிருந்தார். இருந்தபோதிலும் அவரில் பாவம் இல்லை. ஆகாத சம்பாஷணைகள் செய்பவரை விட்டு நீங்கள் விலகியிருக்க வேண்டும். போராடி வெல்லு. அது சிறியது தானே என்று சொல்லி கண்சாடையாக இருந்து விடாதீர்கள். சபையானது முற்றுமுடிய பரிசுத்தமாக்கப்படவேண்டும். “சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது” என சிலர் கூறுகிறார்கள். அது அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்பதையே வெளிப்படுத்துகிறது. கர்த்தருக்காக வைராக்கியமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். நீ பேசும் உன்னுடைய சொந்த வார்த்தைகளைக் குறித்தே எச்சரிக்கையாயிரு. நாம் எடுத்துக்கொள்ளப்படாவிட்டால், பின் வேறு யார் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்?

இக்காலங்களில் நாம் சிறிய பாவங்களுக்குக்கூட இணங்காதபடி, நாம் நம்மை நாமே சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியதவசியம். பாவத்துக்கு எதிர்த்துப் போராடாவிட்டால், அது உன்னை மேற்கொண்டுவிடும். பாவம் உயிர்கொண்டது - ரோமர் 7:9.

ரோமர் 7:9: “முன்னே நியாயப்பிரமாணமில்லாதவனாயிருந்தபோது, நான் ஜீவனுள்ளவனாயிருந்தேன். கற்பனை வந்தபோது பாவம் உயிர்கொண்டது.”

ஒரு பையன் ஒரு பழத்தைத் திருடினான். அவன் அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, கொட்டையைத் தூர எறிந்தான். அந்த விதை

வளர்ந்து மரமானது. “இது ஒரு சிறிய பாவம்தான்” எனக் கூறி நீ அதை மறைக்க முயன்றால், அது உயிர் கொண்டு மரமாக வளரும். சிறிய பாவமானாலும் நீ அதற்கு எதிராகப் போராடு. நாம் பாவத்திற்கு ஒருபோதும் இணங்கக் கூடாது.

இரண்டாவதாக, நாம் ஜெபத்தில் போராடவேண்டியதவசியம் - கொலோசெயர் 4:12 - “ஜெபங்களில் போராடுதல்”

கொலோ 4:12: “எப்பாப்பிராவும் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறான், உங்களைச் சேர்ந்தவனும் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனுமாகிய இவன், நீங்கள் தேவனுக்குச் சித்தமானவைகளெல்லாவற்றிலும் தேறினவர்களாயும் பூரண நிச்சயமுள்ளவர்களாகவும் நிலைநிற்க வேண்டுமென்று தன் ஜெபங்களில் உங்களுக்காக எப்பொழுதும் போராகிறான்.”

ஜெபத்தில் போராடு - பாவத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதுமன்றி, ஜெபங்களிலும் போராடு. ஜெபத்தில் போரடுவதைத் தவிர்த்து ஜனங்கள் மற்ற காரியங்களில் போராடுகிறார்கள். நீங்கள் ஜெபத்தில் போராடுகிறவர்களாக இருந்து ஜெயாளிகளாக மாறவேண்டியதவசியம். அநேக பரிசுத்தவான்கள் ஜெபத்தில் ஜெயம் பெறுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மற்ற அநேக காரியங்களைச் செய்ய பிசாசு நம்மை அனுமதிப்பான், ஆனால் நாம் முழங்கால்படியிட்டவுடனே, அவனால் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. நாம் அவனை மேற்கொண்டு விடுவோமோ என்றே பயப்படுவான். பிசாசு: “நீ ஜெபத்தில் போராடாதே, நீ பலவீனனாகி, கூடியரோகத்தால் பீடிக்கப்படுவாய்” என்று கூறுவான். ஜெபத்தில் உன் நேரத்தைச் செலவழிப்பாயாக. உன் ஜெப ஜீவியத்தை தடுப்பதற்காக பிசாசு உனக்கு ஏதாவது சுகவீனத்தைக் கொண்டு வருவான். நீ ஜெபிக்க ஆரம்பித்தவுடன், அவன் உன்னைக் களைப்படைந்தவனைப் போலாக்குவான். நீ முழங்கால்படியிட்டவுடன் அவன் உனக்கு கொட்டாவி வரும்படிக்கு செய்வான், “நீ மிகவும் களைப்பாக இருக்கிறாய்” என்று அவன் உன்னிடம் கூறுவான். நீ ஜெபிப்பதை நிறுத்திவிடும்படிக்கு அவன் வாஞ்சிக்கிறான்.

நாம் ஜெபத்தில் போராடுகிறவர்களாயும் ஜெபத்தில் ஜெயமெடுக்கிறவர்களாகவும் காணப்படவேண்டும். ‘என்ன நேரிட்டாலும் ஜெபத்தில் நான் ஜெயமெடுப்பேன்’ என்ற தீர்மானமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். நான் மரிக்க நேர்ந்தாலும், நான் ஜெயமெடுப்பேன். ஆதியாகமம் 32:26-28 - யாக்கோபைப் பாருங்கள். அவன் ஜெபத்தில்

போராடி மேற்கொண்டான். அவன் தேவனோடு போராடி, மேற்கொண்டவனாக, நல்ல பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டான்.

ஆதி 32:26: “அவர்: நான் போகட்டும், பொழுது விடிகிறது என்றார். அதற்கு அவன்: நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப் போகவிடேன் என்றான்.

27: அவர் உன் பேர் என்ன என்று கேட்டார்: யாக்கோபு என்றான்.

28: அப்பொழுது அவர் : உன் பேர் இனி யாக்கோபு என்னப்படாமல் இஸ்ரவேல் (margin: தேவப்பிரபு) என்னப்படும், தேவனோடும் மனிதரோடும் போராடி மேற்கொண்டாயே என்றார்”

ஆ! எவ்வளவு அருமையான பெர். “இஸ்ரவேல் - தேவப்பிரபு” (that is : A prince of God)

நமது கர்த்தரும் மரித்த பிறகு ஐசுவரியவான்களாகிய பிரபுக்களோடே ஒன்று சேர்க்கப்பட்டார். அவர் பூமியில் உயிரோடே இருந்த காலத்தில் அவர் போராடி இந்தப் பெயரைப் பெற்றார். எவ்வளவு நல்ல பெயர். உலகத்தின் அதிபதி என்றல்ல, ஆனால் பரலோகத்தின் பிரபு. நீங்களும் போராடி, பிரபுக்களாக மாற வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் விடுதலை பெறுங்கள். யாக்கோபு ஏன் போராடுகிறான்? ஏனெனில் அவன் சத்துருவாகிய ஏசா வந்து கொண்டிருந்தான். அவர்கள் தகப்பனார் மரித்த பிறகு யாக்கோபைப் பழிவாங்குவேன் என்று ஏசா ஒரு சமயம் சொல்லியிருந்தான். எனவே அந்தச் சத்துருவை மேற்கொள்ளும்படிக்கு அவன் நிமிர்ந்து முழங்கால்படியிட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஜெபத்தில் அவன் “பிரபு” என்ற பெயரைப் பெற்றபொழுது, அந்தச் சத்துரு

சிநேகிதனாக மாறினான். “நான் உன்னுடன் கூட வந்து உனக்கு உதவி செய்யட்டுமா?” என்று அந்த சத்துரு அவனிடம் கேட்டான். யாக்கோபு மறுத்துவிட்டான். ஏனெனில் அவன் இளம் பிள்ளைகளையும் கறவையான ஆடுமாடுகளையும் மெதுவாக நடத்திக் கொண்டு செல்ல வேண்டியதாயிருந்தது. அதன்பிறகு ஏசா தான் வந்த வழியே திரும்பிச் சென்றான். யாக்கோபு ஜெபத்தில் போராடினதினால் “தேவப்பிரபு” என்ற பெயரைப் பெற்றான்.

நீங்களும் ஜெபத்தில் போராடி ‘பிரபு’ - ‘ஜீவனில் ஆளுகை (reigning in life) செய்தல்’ என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் அடிமை அல்ல. எல்லாவற்றையும் மேற்கொள்வாயாக. ஜெயமெடுத்து ஒவ்வொன்றையும் ஆளுகை செய்வாயாக. நாம் ஜெப வீரராக வேண்டியதவசியம். ஜெபத்தின் மூலமாகவே ஒவ்வொரு காரியமும் வாய்க்கும்படி செய்யவேண்டும். நீ ஜெபத்தில் தரித்திருக்கிறதை பிசாசு காணும்போது, உனக்கு முன்பாக அவன் நடுங்குவான்.

i) பாவத்திற்கு எதிர்த்துப் போராடுதல்,

ii) ஜெபத்தில் போராடுதல்

iii) யூதா 3 - பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக தைரியமாகப் போராடுதல்.

அநேகர் கேட்கும் கேள்வியாவது - “நாங்கள் இதை ஏன் செய்யக்கூடாது? நாங்கள் அதை ஏன் செய்யக்கூடாது? - விசுவாசத்திற்கு எதிரிடையான கேள்விகள். பரித்த பவுல் கூறுகிறதாவது: “உனக்கு அடிக்கடி நேரிடுகிற பலவீனங்களுக்காகவும், கொஞ்சம் திராட்சரசமும் கூட்டிக்கொள்”. இவ்விதமாக விசுவாசத்திற்காக நிற்பதற்குப் பதிலாக விசுவாசத்திற்கு எதிர்மாறான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். விசுவாசத்திற்காகப் போராடி ஜெயமெடு. நாம் மரித்தாலும் பிழைத்தாலும் எல்லாம் இயேசுவுக்காகவே. நாம் ஏன் மருந்து எடுக்கிறோம்? நாம் பிழைத்தாலும் அல்லது மரித்தாலும் எல்லாம் இயேசுவுக்காகவே. ரோமர் 14:8 - “நாம்

பிழைத்தாலும்

மரித்தாலும்

கர்த்தருடையவர்களாயிருக்கிறோம்”.

ரோமர் 14:8 “நாம் பிழைத்தாலும் கர்த்தருக்கென்று பிழைக்கிறோம். நாம் மரித்தாலும் கர்த்தருக்கென்று மரிக்கிறோம். ஆகையால் நாம் பிழைத்தாலும் மரித்தாலும் கர்த்தருடையவர்களாயிருக்கிறோம்.”

நாம் சத்துருவுக்கு சொந்தமானவர்களல்லவே. நமக்கு அவ்விதமான வைராக்கியம் இருப்பதவசியமே. நாம் அவருக்கென்று பிழைக்கிறோம். அனைத்தும் அவருக்கென்றேயாகும். அல்லேலூயா!

ஆகையால் தேவனுடைய ஜனங்கள் விசுவாசத்திற்காக தைரியமாகப் போராடவேண்டியதவசியம். தேவனானவர் விசுவாசத்தை

நம் முற்பிதாக்களிடம் ஒப்புவித்தார். நாம் விசுவாசத்திற்காகப் போராடவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். சில சமயங்களில் சிலர் வேலையினிமித்தமாக மருத்துவ சான்றிதழ் பெற வேண்டியதாயிருக்கிறது. இருப்பினும், நாம் விசுவாசத்திற்காக போராட வேண்டியவர்கள் என்பதை மறந்து போகக்கூடாது. மற்றவனுக்கு விசுவாசம் இல்லை என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. நான் ஏன் போராடவேண்டும்? லூக்கா 18:8 - “மனுஷகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” என்றார். எல்லாரும் விசுவாசத்திலிருந்து வழுவிச் செல்வார்கள் என்று நாம் இதிலிருந்து அறிந்து கொள்கிறோம். எனவே தான், நாம் போராடுகிறவர்களாயிருந்து ஜெயம் பெற வேண்டியதவசியம். விசுவாசத்தினாலே நாம் உலகத்தை ஜெயிக்கிறோம். தேவன் உனக்கு விசுவாசத்தைத் தந்திருப்பதினால், விசுவாச - ஜீவியத்திற்காகப் போராடு - 1 யோவான் 5:4.

1 யோவான் 5:4 “தேவனால் பிறப்பதெல்லாம் உலகத்தை ஜெயிக்கும், நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்.”

உன் விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம், உலகம் உங்களை மேற்கொண்டுவிட்டது என்று சொல்லாதிருங்கள்.

அதுவே விசுவாசம். நீ உலகத்தை ஜெயிக்கத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் உனக்கு விசுவாசம் இருக்கிறது. பூரண விசுவாசத்திற்காக கிரியை நடப்பியுங்கள். ஜெயமெடுங்கள்.

4 -வது 1 கொரிந்தியர் 9:25 - நாம் போராடி கிரீடத்தைப் பெற வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் ஒரு மனுஷன் இச்சையடக்கமுள்ளவனாக இருப்பது அவசியமே.

1 கொரி 9:25 “பந்தயத்திற்குப் போராடுகிற யாவரும் எல்லாவற்றிலேயும் இச்சையடக்கமாயிருப்பார்கள். அவர்கள் அழிவுள்ள கிரீடத்தைப் பெறும்படிக்கு அப்படிச் செய்கிறார்கள். நாமோ அழிவில்லாத கிரீடத்தைப் பெறும்படிக்கு அப்படிச் செய்கிறோம்.”

இவ்வுலகம் ஒரு அழிந்து போகிற கிரீடமாயிருக்கிறது. நாமோ அழிவில்லாத கிரீடத்தைப் பெறும்படிக்கு போராடுகிறோம். நாம் எல்லாக்

காரியங்களிலும் இச்சையடக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தால் மட்டுமே, பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கவர்களாகி, அழிவில்லாத கிரீடத்தைப் பெறமுடியும்.

நம்முடைய ஜீவிய ஓட்டம் உண்மையிலேயே ஒரு ஓட்டமேதான். நாம் ஒரு லக்கை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜெயமெடுக்க, நாம் எல்லாவற்றிலேயும் இச்சையடக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஜெயம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் கிரீடத்திற்காகப் போராடி, கிரீடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இயேசு, நாம் ஓட்டத்தை முடிக்கும்படிக்கு, நமக்கு முன்னாக முன்னோடினவராக ஓடினார். அவர் அக்கரையில் இருந்து கொண்டு, நம்மைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். “ஓடு, துரிதப்படு” என்று அவர் நம்மிடம் கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறார். நாம் எச்சரிப்பின் (ஆறுதலின்) சத்தத்தைக் கேட்கிறோம். “இன்னும் கொஞ்ச தூரமே இருக்கிறது, ஓடுங்கள், உங்கள் ஓட்டத்தை முடியுங்கள்”. நாம் அவரையே நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டு ஓட்டத்தை ஓட வேண்டும். ஆமென். தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக!

அல்லேலூயா!

சித்னா (SITNAH)

4 வது துரவு — ஆதியாகமம் 26:21

ஆதி. 26:21: “வேறொரு துரவை வெட்டினார்கள், அதைக் குறித்தும் வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள். ஆகையால் அதற்கு சித்னா (hated) (margin: பகை) என்று பேரிட்டான்.

“சித்னா” என்பதற்கு “பகைத்தல்” அல்லது “வெறுத்தல்” என்று பொருள்படும் - அதாவது வெறுக்கும் அனுபவம். துரவு அல்லது கிணறு நமது இருதயத்தைக் காட்டுகிறது.

நம்முடைய இருதயம் ஒரு கிணற்றுக்கு ஒப்பிடப்பட வேண்டுமேயானால், நாம் எல்லாவற்றையும் பகைக்க அல்லது வெறுத்துவிடவேண்டும். இவ்விதமாக நாம் வெறுக்காவிட்டால், நாம் தேவனுக்காக வைராக்கியம் பாராட்ட இயலாது.

முதலாவதாக, தீமையான தோற்றத்தையுடைய அனைத்தையுமே வெறுத்து விடுங்கள். ரோமர் 12:9 - “தீமையை வெறுத்து நன்மையைப் பற்றிக் கொண்டிருங்கள்.”

ரோமர் 12:9: “உங்கள் அன்பு மாயமற்றிருப்பதாக. தீமையை வெறுத்து, நன்மையைப் பற்றிக் கொண்டிருங்கள்.”

1 தெச 5:22: “பொல்லாங்காய்த் தோன்றுகிற எல்லாவற்றையும் விட்டு விலகுங்கள்”.

நாம் தீமையை வெறுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் நன்மையையே செய்கிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தை கூறுகிறதாவது - “தீமையை நன்மையினாலே வெல்லு” - ரோமர் 12:21.

ரோமர் 12:21: “நீ தீமையினாலே வெல்லப்படாமல், தீமையை நன்மையினாலே வெல்லு”. தீமை உன் இருதயத்திற்குள் பிரவேசியாதிருக்க வேண்டுமேயானால், எப்பொழுதும் நீ நன்மை செய்கிறவனாயிருக்க வேண்டும்.

உன்னைத் தாழ்த்துவாயாக, அது நல்லது. மீகா 6:8 - “மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு அறிவித்திருக்கிறார், நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தை சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதே அல்லாமல் வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்.” இதுவே நல்லது.

இம்மூன்று காரியங்களையும் நீ நடப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறவனேயானால், அப்பொழுது தீமை உன் ஜீவியத்தில் பிரவேசியாதபடி நீ தடுக்கக்கூடும். நாம் இரக்கம் பாராட்டினால் இரக்கம் பெறுவோம். தீமையை வெல்ல, இவைகளையெல்லாம் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது.

1. உன்னைச் சகல தீமையினின்றும் விடுதலையாக்கின தேவனுடைய இரக்கத்தை நீ நினைவில் கொண்டிருக்கிறவனேயானால், நீ மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் பாராட்டுவாய், நீ தீமையினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறாயே.
2. நியாயம் செய்வாயாக - நாம் நியாயமான கிரியைகளை நடப்பித்தால் அல்லது நீதியுள்ள கிரியைகளை நடப்பித்தால் கர்த்தர் நம்மைத் தீமையினின்று விடுதலையாக்குகிறார்.
3. நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாய் நடந்தால், தீமையினின்று பாதுகாக்கப்படுவோம். நாம் மனமேட்டிமையுள்ளவர்களாய் இருப்போமானால், நாம் சண்டையிட ஆரம்பிப்போம். அப்பொழுது சகலவிதமான தீமைகளும் நம்மை வந்து சேரும். இருதயத்தில் மனத்தாழ்மையே நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் சகல நன்மைகளிலும் மிகப்பெரியதொன்றாக இருக்கிறது. நாம் பெறக்கூடியவைகளில் இதுவே சிறப்பான நன்மையாயிருக்கிறது. இவ்விதமாக நாம் தீமையை வெல்லலாம். நாம் எப்பொழுதும் தீமையை வெறுக்கிறவர்களாகவே இருக்க வேண்டும்.

நாம் தீமையை நேசிப்போமானால் தீமையையே செய்கிறவர்களாயிருப்போம். எப்பொழுதும் தீமையை வெறுத்து நன்மையையே செய்யுங்கள். 2 கொரிந்தியர் 4:2 வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்களை நாம் வெறுக்க வேண்டும்.

2 கொரி 4:2: “வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்களை நாங்கள் வெறுத்து, தந்திரமாய் நடவாமலும், தேவ வசனத்தைப் புரட்டாமலும், சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறதினாலே தேவனுக்கு முன்பாக எல்லா மனுஷருடைய மனசாட்சிக்கும் எங்களை உத்தமரென்று விளங்கப் பண்ணுகிறோம்.”

வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்கள் - அதாவது நாம் வெளிப்படையாகக் கூற முடியாத வெட்கத்துக்குரிய காரியங்கள் - இவ்வந்தரங்க காரியங்களைக் குறித்து நாம் வெட்கப்பட வேண்டியவர்களாயிருப்பது அவசியம். நீங்கள் இரகசியமாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் எல்லாக் காரியங்களையும் நீங்கள் வெறுக்க வேண்டியதவசியம்.

தேவஜனங்கள் இவைகளை முற்றிலுமாக வெறுக்க வேண்டும். சிலர் இவைகளை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, இக்காரியங்களை அறிக்கை செய்து விட்டு விட மாட்டார்கள்.

அவர்கள் மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் வெளியில் சொல்வார்கள். ஆனால் இந்த மறைவான காரியங்களை மட்டும் அறிக்கை செய்ய மாட்டார்கள். எனவேதான், அவர்கள் ஜீவியத்தில் அவர்களுக்கு வளர்ச்சி இல்லை. இரகசியமாக இக்காரியங்களை இவர்கள் நடப்பிப்பார்கள். அறிக்கையிட வெட்கப்படுவார்கள்.

அவர்கள் பாதாளத்துக்கு நேராக பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவேதான், பரிசுத்த பவுல், “வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்களை வெறுத்து விடுங்கள்” என்கிறார்.

இந்த அந்தரங்கப் பாவங்களைச் செய்யாதிருங்கள். நீ மரிக்கும்வரை அவைகள் உன்னோடேகூட வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆகவே, இவ்வந்தரங்கப் பாவங்களை

முதலாவது வெறுத்து விடுங்கள், அப்பொழுது அவைகளை நீங்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

சண்டைபோடுகிற ஜனங்கள் வெறுக்கப்படுவார்கள். சண்டை போடுகிறவனை ஜனங்கள் வெறுப்பார்கள். அவர்கள் அவனுடைய முகத்தைக் கூட பார்க்கப் பிரியப்படமாட்டார்கள். அவன் மரித்தால் கூட அவன் சவ ஊர்வலத்துக்கும் போக மாட்டார்கள்.

இவ்வாறு நடந்திருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. இவ்வுலக ஜனங்கள், ‘மரித்த பிறகும் நாங்கள் போய் பார்க்க மாட்டோம்’ என்று சொல்வார்களேயானால், நாமும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை வெறுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாம் அக்கிரமத்தை வெறுக்க வேண்டும். எபிரெயர் 1:9 - “நீர் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர்”. நாம் அக்கிரமத்தை வெறுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

எபி. 1:9: “நீர் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார் என்றும்,”

அநேகம் இருக்கின்றன, ஆனால் நான் ஒன்றை மட்டும் இங்கே கூறுகிறேன். அக்கிரமத்தை வெறுத்தால், பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்திற்கு உன்னை அனுப்பமாட்டார்.

மத்தேயு 7:21-24 - “அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே” - யார் “அக்கிரமச் செய்கைக்காரன்” என்று அழைக்கப்படுவான். தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்கிறவர்களாக மாத்திரம் இருந்துகொண்டு, அதன்படி நடக்காதிருக்கிறவர்களேயாவர்.

மத்தேயு 7:21: “பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி, கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை.

22. அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? என்பார்கள்.

23. அப்பொழுது நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை, அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.

24. ஆகையால், நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனைக் கன்மலையின்மேல் தன் வீட்டைக்கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பிடுவேன்.”

அவைகளைக் கேட்டு, அவைகளின்படி செய்கிறவர்கள் கன்மலையின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டினவர்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். தேவசித்தம் செய்யாதவர்கள் - இவர்கள் அவர் நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்திருக்கலாம், அவர் நாமத்தினாலே அற்புதங்களையும் செய்திருக்கலாம் - இவர்களுக்கு பரலோக ராஜ்யத்தில் இடமில்லை. தங்கள் சுயசித்தம் செய்கிறவர்கள் அக்கிரமச் செய்கைக்காரர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவசித்தத்தைச் செய்கிறவர்கள் அக்கிரமச் செய்கைக்காரர்கள் அல்ல.

நாம் எப்பொழுதும் அவர் சத்தத்தை - தேவனுடைய சித்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். சாமுவேல் சிறுவனாயிருந்தபோது தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டான். தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவருடைய சித்தத்திற்கு முற்றிலுமாக ஒப்புக்கொடுத்து, அதன்படி

நடப்பாயாக. நீ பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கலாம். தீர்க்கதரிசனமும் உரைக்கலாம், ஆனால் நீயோ தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிர் மாறாக நடந்து கொண்டிருந்தால், நீ அக்கிரமச் செய்கைக்காரனாவாய், உனக்குப் பரலோகத்தில் இடமில்லை. எனவே நாம் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கிறவர்களாயிருப்போம், அக்கிரமச் செய்கைக்காரர் என்று அழைக்கப்படாதிருப்போமாக. “நான் அவருடைய சித்தத்தையே செய்யும்படிக்கு வந்தேன்” என்றார்.

தேவனானவர் நாம் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்யும்படிக்கே நம்மை இங்கு வைத்திருக்கிறார். மோசே தேவனுடைய வார்த்தையின்படியே எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்த பொழுது, தேவனுடைய மகிமை வாசஸ்தலத்தின்மேல் வந்து இறங்கினது. நாம் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு, அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்வோமானால், அவருடைய மகிமை உனக்குள் இருக்கும். பரிசுத்தவான்கள் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்தார்கள். எனவே இயேசுதாமே வந்து, அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார். இயேசு அவருடைய (பிதாவினுடைய) சித்தம் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தவராய், “முடிந்தது” எனவே “உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்றார். நீ மரிக்கும் போது, இதுவே உன்னுடைய கடைசி வார்த்தைகளாக இருக்க வேண்டும். “கர்த்தாவே, நான் உம்முடைய சித்தத்தை செய்து முடித்தேன்,” எனக் கூறி, அவருடைய கைகளில் உன்னை ஒப்புவிப்பாயாக. நீ அவருடைய சித்தத்தை செய்து முடித்தபிறகு, அவர் தாமே நேரில் வந்து, உன்னை ஏற்றுக் கொள்வார்.

ஆனால் நீ உன்னுடைய சுயசித்தத்தின்படியும் மன விருப்பத்தின்படியும் செய்திருந்தால் “நான் ஏன் அங்கு வரவேண்டும்? மரண தூதன் செல்லட்டும்” என்று அவர் கூறிவிடுவார். நீ உன்னுடைய சுயசித்தத்தை நடப்பிக்கலாகாது. நம்முடைய கடைசி வார்த்தை “முடிந்தது” என்றே இருக்க வேண்டும்.

எப்பொழுதும் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்துகொண்டிருங்கள். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாக எழும்பாதிருங்கள். நீ அவருடைய சித்தத்தை செய்யாமலிருந்து கொண்டு, "கர்த்தாவே, கர்த்தாவே" என்று நீ கூப்பிடலாம். ஆனால் நீ பின்தங்கவேண்டியது தான். நீ நன்றாய் பாடலாம், ஆனால் அது உனக்கு உதவி செய்யாது, நன்றாக கொட்டு அடிக்கலாம், அதுவும் உதவி செய்யாது, வேதத்தை நன்றாக வாசிக்கலாம், அதுவும் உதவி செய்யாது. தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, ஆம், ஆம் என்று கூறலாம். அதுவும் உதவி செய்யாது. தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வாயாக. அக்கிரமத்தை வெறுத்துவிடு. அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறவர்கள் எப்பொழுதும் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்கிறவர்களாயிருப்பார்கள். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிர்த்து நிற்கமாட்டார்கள். கர்த்தர் என்ன கூறினாலும், அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்வார்கள்.

லூக்கா 9:23 - ஒருவன் தன்னைத் தான் வெறுக்கிறவனாயும் இருக்க வேண்டும்.

லூக்கா 9:23 "பின்பு அவர் எல்லாரையும் நோக்கி: ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக் கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக் கடவன்."

அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறவர்களை தேவன் ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணுகிறார். எபிரெயர் 1:9. ஏனெனில் அவர் அக்கிரமத்தை வெறுத்ததினால் தேவன் அவரை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார். ஆனந்த தைலம் ஆனந்தத்தையளிக்கும். அம்மனுஷனின் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும். அவனுடைய இருதயம் துக்கமடையாது. அவனுடைய இருதயம் எப்பொழுதும் சந்தோஷத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். அவர் அக்கிரமத்தை வெறுத்தார். எனவே, தேவன் அவரை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்.

சங். 45:7 "நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்."

இந்த ஆனந்த தைலத்தை நீ பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமேயானால், நீ அக்கிரமத்தை வெறுக்க வேண்டும். நீ தேவனுடைய சித்தத்தை செய். உனக்குள் சந்தோஷமுள்ளவனாக நீ எப்பொழுதும் இருப்பாய். 'யாதொருவன் என் பின்னே வரவிரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுக்க வேண்டும்' என்று இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவன் தன்னைத்தான் வெறுக்க வேண்டும். சகவீனமான ஒரு குழந்தையையுடைய ஒரு தாயாரைப் பாருங்கள், அவள் தன்னுடைய தூக்கத்தையும் தன் உணவையுங்கூட தியாகம் செய்வாள், தன் குழந்தைக்காக மரிக்கவும் ஆயத்தமுடையவளாயிருப்பாள். ஒரு உலகப்பிரகாரமான நபர் இவைகளைச் செய்தால், தேவனிடமாய் நாம் இதை விட அதிகமாய் அன்புகூரவேண்டும். நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் வெறுத்து விட்டு விடுகிறோம். நம் ஜனங்கள் உணவெடுக்காதிருப்பார்கள், எண்ணெய் பூசிக் கொள்ளமாட்டார்கள், அலங்கார வஸ்திரம் தரிக்க மாட்டார்கள். எல்லாக் காரியங்களையும் வெறுப்பார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனை நேசிக்கிறார்கள். எனவேதான் இயேசு, "ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக் கடவன்" என்றார். நம்மை நாமே வெறுத்து, நாம் உயிரோடிருப்பதையும் மறந்துவிடுவோமாக. நான் தண்ணீர் குடிக்கக்கூட மறந்து விடுவேன். சில வேளைகளில் நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் மறந்துவிடும்படியாகவே ஆக்கப்படுகிறோம். நான் உங்களை உங்களுடைய உணவையும் தண்ணீரையும் மறந்து போகும்படி கூறவில்லை, ஆனால் உங்களையே மறந்து, உங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து மறுதலிப்பது, ஒரு உயர்ந்த கட்டிடத்தின் உச்சிக்கு சென்று, கீழே

குதித்து, தன்னைத்தான் மாய்த்துக் கொள்வதில்லை. நீ நேராக நரகத்துக்குத்தான் செல்வாய். உன்னுடைய உணவையும் வஸ்திரங்களையும் வெறுத்துவிடு. தன்னைத்தான் வெறுப்பது மட்டுமல்ல, தன் சிலுவையையும் சுமக்க வேண்டும்.

நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிலுவை உண்டு. நாம் நம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அநேகர் தங்களுடைய சிலுவைகளை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தங்களுடைய சிலுவையைப் பார்த்தவுடனே அழுகிறார்கள். தன்னைத்தான் வெறுக்கிற மனுஷன் தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொள்வான். நம்மை நாமே வெறுத்து, நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சிலுவையை எடுத்துக் கொள்வோமாக. மூக்கினால் அழவேண்டாம். மகிழ்ச்சியோடு அதை எடுத்துச் செல் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்துச் செல். பாடுகள் வரும்பொழுது மகிழ்ச்சியோடு பாடு. நமது சித்தத்திற்கு எது குறுக்கிடுகிறதோ (crosses) அதுவே சிலுவையாகும். "நான்" என்பதற்கு குறுக்கிடும் அனைத்துக் காரியமும் சிலுவையாகும் "சிலுவை" என்பது அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வதாகும். நமது சித்தத்தை தகர்த்து, அவருடைய சித்தத்தைச் செய்தால், அப்பொழுது அவர் ஆனந்த தைலத்தினால் நம்மை அபிஷேகிப்பார்.

நாம் நம்முடைய ஜீவனையே வெறுக்கவேண்டும் - லூக்கா 14:26,27 - இதுவே ஒரு ஊழியக்காரனின் பிரதிஷ்டையைக் காட்டுகிறது. ஒருவன் தன் சொந்த ஜீவனையே வெறுக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான்.

லூக்கா 14:26 "யாதொருவன் என்னிடத்தில் வந்து, தன் தகப்பனையும் தாயையும், மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் சகோதரிகளையும் தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால் எனக்குச் சீஷனாயிருக்க மாட்டான்.

27 தன் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு எனக்குப் பின் செல்லாதவன் எனக்குச் சீஷனாயிருக்கமாட்டான்."

கர்த்தர்: "ஒருவனுக்கு எவ்வளவு திரளான ஆஸ்தி இருந்தாலும் அது அவனுக்கு ஜீவன் அல்ல" என்றார். எல்லாக்

காரியங்களையும் வெறுத்துவிடு,
உன்னிடத்திலுள்ளவைகளையெல்லாம் வெறுத்து விடு,
அவருக்கென்றே மட்டும் ஜீவிப்பாயாக. ஒருவன் தன்னைத்தான்
வெறுத்து அவருடைய சித்தத்தையே செய்கிறவன்பேரில் கர்த்தர்
பிரியமாயிருக்கிறார். கர்த்தர் அப்படிப்பட்டவர்கள்மேல்
பிரியமாயிருந்து அவர்களை தமது ராஜ்யத்துக்கும் எடுத்துச்
செல்வார். இதுவே "சித்னா" என்னும் தூரவின்
ஐசுவரியமாயிருக்கிறது - அதுவே அனைத்தையும் வெறுத்து
விடுவதேயாகும்.

தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக ஆமென் அல்லேலூயா!

ரெகொபோத் (REHOBOTH)

5 வது துரவு — ஆதியாகமம் 26:22

ஆதி. 26:22 “பின்பு அவ்விடம் விட்டு பெயர்ந்து போய், வேறொரு துரவை வெட்டினான். அதைக் குறித்து அவர்கள் வாக்குவாதம் பண்ணவில்லை. அப்பொழுது அவன்: நாம் தேசத்தில் பலுகும்படிக்கு, இப்பொழுது கர்த்தர் நமக்கு இடம் உண்டாக்கினார் என்று சொல்லி அதற்கு ரெகொபோத் (margin: இடம்) என்று பேரிட்டான்.

“ரெகொபோத்” என்பதற்கு “கனிகொடுத்தல்” (fruitful) அல்லது “பெருகுதல்” (multiplying) என்று பொருள்படும். தேவன் தம்முடைய ஜனங்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் பெருகுகிறவர்களாகவும் அல்லது கனிகொடுக்கிறவர்களாகவும் இருக்கும்படிக்கே வாஞ்சிக்கிறார். கிரியை நடப்பிக்கிறவர்கள் செல்வத்திலும் சம்பத்திலும் பெருகுகிறார்கள். ஒருவனுடைய பொருளும் ஐசுவரியமும் பெருகினால், அதைத் தின்கிறவர்களும் பெருகுகிறார்கள் - பிரசங்கி 5:11,12

பிரசங்கி 5:11 “பொருள் பெருகினால் அதைத் தின்கிறவர்களும் பெருகுகிறார்கள், அதை உடையவர்கள் தங்கள் கண்களினால் அதைக் காண்பதேயன்றி அவர்களுக்குப் பிரயோஜனம் என்ன?

12 வேலை செய்கிறவன் கொஞ்சமாய்ப் புசித்தாலும் அதிகமாய்ப் புசித்தாலும் அவன் நித்திரை இன்பமாயிருக்கும், செல்வனுடைய பெருக்கோ அவனைத் தூங்கவொட்டாது.”

தற்காலத்து ஜனங்கள் தங்கள் பொருள்களையும் சம்பத்தையும் எவ்வாறு பெருக்கலாம் என்றே எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருள் பெருகும்போது அதைத் தின்கிற ஜனங்களும் பெருகுகிறார்கள். முடிவில் அதைச் சேகரித்தவனுக்கோ ஒன்றுமில்லாமற் போகிறது. தன் செல்வத்தைப் பெருக்குகிறவனுக்கோ தூக்கம் கிடையாது. செல்வமும் அவனுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமற் போய்விடும்.

நாம் நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் எப்பொழுதும் பெருகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். அதாவது ஆவிக்குரிய ஆதாயம் எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கும். நாம் பெருக வேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறோம். நாம் எவற்றில் பெருக வேண்டும்? இவ்வுலகப் பிரகாரமாக தெய்வீக சபாவத்திலும், தேவனுடைய குணாதிசயத்திலும் பெருக வேண்டும்.

யூதா 2 “உங்களுக்கு இரக்கமும் சமாதானமும் அன்பும் பெருக்கடவது”.

1. இரக்கத்தில்

பலுகிப்

பெருகவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

மலைப்பிரசங்கத்தில்,

“இரக்கமுள்ளவர்கள்

பாக்கியவான்கள், அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள்”. நாம் செல்வத்தில்

விருத்தியடைந்தால்,

அதைத்

தின்கிறவர்களும் பெருகுகிறார்கள். நாம் இரக்கத்தில்

பெருகும்போது நாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறோம். நீ

மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் பாராட்டினால், நீயும் இரக்கம்

பெறுவாய். நீ இரக்கமுள்ளவனாயிராவிட்டால்,

தேவனுடைய பார்வையில் நீயும் இரக்கம் பெற மாட்டாய்.

இந்த இரக்க சபாவத்தின் மூலமாக நாம் அநேக

காரியங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். நாம் இரக்கம்

பாராட்டாதவர்களாயிருந்தால், தேவன்: “நான் உனக்கு

இரக்கம் காட்டியிருக்க, நீ ஏன் இரக்கமுள்ளவனாக

இல்லை?” எனக் கேள்வி கேட்பார். இரக்கத்தில்

பெருகும்படிக்கு, நாம் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருக்க

வேண்டும். நாம் மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் பாராட்டினால்,

நமது கர்த்தர் நமக்கு இரக்கம் காட்டுவார். நாம்

எப்பொழுதும், “என் மேல் இரக்கமாயிரும், என்மேல்

இரக்கமாயிரும்” என்று ஜெபிக்கிறோம். நாம் இரக்கம்

கேட்கும் போது, உடனே தேவன் இரக்கங்காட்டுகிறார்.

அவர் இரக்கமுள்ள தேவனாயிருக்கிறார். அவருடைய

இரக்கங்கள் சம்பூரணமானது. எனவே தான் நாம் இரக்கம்

கேட்டு, இரக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம் / அடைந்து

கொள்கிறோம். நாமும் இரக்கம் காட்டுகிறவர்களாக
மட்டுமல்ல, இரக்கத்தில் பெருகவும் வேண்டும்.

நமது கர்த்தரின் சுபாவம் இரக்கமுள்ளவர். நாமுங்கூட
ஏன் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கக் கூடாது? நீ உன்னுடைய
கையைக் காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. இரக்கம்
காட்டுவாயாக. அதுவே போதும். சிலர் “இரக்கம்” (mercy) என்ற
பெயருடையவராக இருப்பார்கள், ஆனால் இரக்கம் காட்டவே
மாட்டார்கள். நாம் இரக்கமுடையவர்களாய் இச்சபாவத்தில்
பலுகிப்பெருக வேண்டும். நாம் இரக்க
சுபாவமுடையவர்களானால், கர்த்தர் நம்மோடே இருப்பார். நாம்
இரக்கமுடையவர்களாயிருப்பது அவசியம்.

2. சமாதானத்தில் பெருகுங்கள். சிலர் தங்கள்
சமாதானத்தை வெகுசீக்கிரத்தில் இழந்து விடுவார்கள்.
சமாதானத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகிறோம். ஆனால்
ஏதாவது சம்பவித்தால் உடனடியாக நாம் நம்
சமாதானத்தை இழந்து விடுகிறோம். சமாதானத்தில் நாம்
பெருகுகிறவர்களாயிராமல், நாம் நம்முடைய
சமாதானத்தை எளிதில் இழந்து விடுகிறோம்.
இப்படியிருந்தால், நாம் நம்முடைய சமாதானப்பிரபுவை
சந்திக்க இயலாது. இந்தப் பொக்கிஷம் நமது கர்த்தரால்
அளிக்கப்படுகிறது. - யோவான் 14:27

யோவான் 14:27 “சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப்
போகிறேன், என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக்
கொடுக்கிறேன். உலகம் கொடுக்கிறபிரகாரம் நான் உங்களுக்குக்
கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும்
பயப்படாமலும் இருப்பதாக”.

இரண்டு நோக்கங்களுடன் இச்சமாதானம்
கொடுக்கப்படுகிறது. (a) நாம் கலங்காமல் இருக்கும்படிக்கும், (b)
நாம் பயப்படாமல் இருக்கும்படிக்குமேயாகும்.

(a) எனவே கலங்காமலிருங்கள். தேவன் நமக்கு இந்த
பொக்கிஷத்தைத் தந்திருக்கிறார். நீ கலங்கினவனாகவும்

சமாதானமற்றவனாகவும் இருந்தால், நீ இப்பொக்கிஷத்தை இழந்தவன் என்று இது காட்டுகிறது. நீ சமாதானத்தை இழந்து விட்டாய் என்று நீ எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்வாய்? ஏனெனில் நீ உன் இருதயத்தில் கலங்கினவனாகவும் பயங்கொண்டவனாகவும் இருப்பாய். தேவனே இந்தப் பொக்கிஷத்தை அருளியிருக்கிறார். அவர் வேறு எந்தப் பொக்கிஷத்தையும் கொடுக்கவில்லை. எனவே அவர் சமாதானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

நீ அதை இழந்துபோவாயானால், நீயே அதற்குப் பொறுப்பாளி! நீ இந்தச் சமாதானத்தைப் பெற்று, தினந்தோறும் சமாதானத்தில் பெருகுவாயாக. நமது ஜனங்கள் சமாதானமாயிருப்பார்கள், ஆனால் திடீரென்று கலங்கி பயம் கொண்டவர்களாவார்கள். நாம் இந்தச் சமாதானத்தை இழக்கும்படிக்கு என்ன நேரிட்டாலும், இழந்து போகாதபடிக்கு அதைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைக் காத்துக் கொள்ளும்படிக்கு:

(a) நாம் மற்றவர்களுடன் ஒப்புரவாயிருக்க வேண்டும். (b) மேலும் தேவனோடு சமாதானமுள்ளவர்களாயும் (c) நமக்குள் சமாதானமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இம்மூன்றிலும் சமாதானம் பெருக வேண்டும்.

(b) தேவனோடு சமாதானம். அவரை எப்பொழுதும் பிரியப்படுத்துங்கள். கர்த்தரின் சமுகத்தை தேடுகிறவர்களாக இருந்து, அவருடன் கொண்டுள்ள உங்கள் சமாதானத்தை தொடர்ந்து நீடித்திருக்கச் செய்யுங்கள். உன்னுடைய சகோதரர்களுடன் நீ சமாதானமின்றியிருப்பாயானால், எப்படியாவது அவர்களை நாடி, ஒப்புரவாகி, சமாதானமுடையவனாயிரு. நமக்குள்ளும் சமாதானமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். சில வேளைகளில் நமக்குள் போராட்டம் உண்டாகும். நமக்குள் அமைதியின்மையும் சமாதாமற்றவர்களாகவும் இருப்போம். உனக்குள் நீ ஏன் சமாதானமற்றவனாகிறாய்? ஆபிரகாம் அங்கு இருந்தான், லோத்தும் அங்கு இருந்தான். எனவேதான் அங்கு சமாதானம்

இல்லை. அங்கு போராட்டமேதான் இருந்தது. ஆபிரகாம் விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது. லோத்து அவிசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது. இருவரும் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறார்கள், எனவேதான் அங்கு சமாதானமில்லை. லோத்தை உன் ஜீவியத்திலிருந்து வெளியே அனுப்பிவிடு. அப்பொழுது அங்கு சமாதானம் இருக்கும்.

ஈசாக்கும் இஸ்மவேலும் - ஈசாக்கு ஒரு ஆவிக்குரிய மனுஷன். இஸ்மவேல் ஒரு மாமிசத்துக்குரிய மனுஷன். ஆவிக்குரிய மாமிசத்துக்குரிய இரு மனுஷருமே உன் இருதயத்திற்குள் இருக்கிறார்கள். அங்கு பெரிய யுத்தமே ஏற்படும். நாம் சமாதானத்தை இழந்து போவதற்கு வேறு காரணங்கள் என்ன?

யாக்கோபையும் ஏசாவையும் உன் இருதயத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதினால் தான். ஜெப ஆவையையும் ஒருவேளை போஜனத்திற்காக சண்டையிடும் ஆவியும் உன்னிலே இருப்பதினாலேயாகும்.

இவைகள் இரண்டும் போராடினால், அங்கு சமாதானம் இருக்காது. ஆபிரகாம் உன்னில் காணப்பட்டும். ஈசாக்கு உன்னில் காணப்பட்டும். யாக்கோபு உன்னில் காணப்பட்டும். அப்பொழுது உனக்குள் சமாதானம் இருக்கும். நாம் சமாதானத்தை தியானிக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார். கர்த்தர் ஏன் கண்ணீர் விட்டார்?

அவர் எருசலேமிற்காகக் கண்ணீர் விட்டார். “உன் சமாதானத்துக் கேற்றவைகளை நீ அறிந்திருந்தாயானால் நலமாயிருக்கும்” என்றார். நீ ஏன் சமாதானத்தை இழந்து போகிறாய்? இயேசு கிறிஸ்து உனக்காகக் கண்ணீர் விடுகிறார். உன் இருதயத்தில் துக்கம் உண்டாவதேன்?

இந்தச் சமாதானம் அங்கில்லை எனக் கர்த்தரிடம் கூறுவாயாக. தினந்தோறும் சமாதானம் உன்னில் பெருகும்படிக்கு, சமாதானத்திற்கான கிரியைகளைச் செய். சிலர் சண்டையிடமாட்டார்கள். தேவன் நமக்கு அருளியிருக்கிற

சமாதானத்தை நாம் இழக்கப் போவதில்லை. சிலர் மற்றவர்களைப் பற்றி தீமையையே பேசி, தங்கள் இருதயத்திலுள்ள சமாதானத்தை இழந்து விடுவார்கள். பிசாசு அவர்களுக்குள் கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அவர்கள் உணர மாட்டார்கள். அது அவர்களுடைய திறமை என்றே நினைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் வாயிலிருந்து புறப்படுகிறதெதுவோ அவைகளைக் கொட்டி காலி செய்து விட்டு, பிறகு சமாதானமற்றிருப்பார்கள். நாம் நம்முடைய சமாதானத்தை வெகு சீக்கிரம் இழந்து விடுகிறவர்களாகவேயிருக்கிறோம். தேவன் நமக்கு அளித்த சமாதானத்தை ஒருபோதும் இழந்து போகக்கூடாது. அது நமக்குள் எப்பொழுதும் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தறிந்து, அதில் பெருகுகிறவர்களாயிருங்கள். நீ உன் சமாதானத்தை சீக்கிரமாக இழக்கிறவனானால், உனக்கு சுதந்தரம் கிடையாது என்றே அர்த்தம். என் “சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப்போகிறேன்”, அதை நீ என்ன செய்தாய்? “நான் சமாதானத்தைக் காத்துக் கொண்டு, அதைப் பெருகவும் செய்தேன்”, என்று நீ சொல்லக்கூடியவனாக இருக்க வேண்டும். எனவே, நமது இருதயம் எப்பொழுதும் சமாதானத்தில் பெருகிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

அந்தச் சமாதானத்தை தாக்கும் நபர் யாரென்று கண்டுபிடி. அந்த சமாதானத்தின் கிரயம் இயேசுவே. அந்தச் சமாதானத்தை நீ இழப்பாயானால், இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தை நீ அற்பமாக எண்ணுகிறவனாகக் காணப்படுவாய். நீ வேதபாட கூட்டங்களுக்கு வந்தால் மட்டுமே, இவைகளையெல்லாம் கற்றறிந்து கொள்ளலாம். நீ ஞாயிற்றுக்கிழமை கிறிஸ்தவனானால், நீ மிகக் கொஞ்சமே கற்றுக்கொள்ளக்கூடும். நாம் சமாதானத்தில் பெருகவும் பலுகவும் வேண்டும்.

3. நாம் அன்பிலும் பெருக வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். தேவ அன்பில் எப்பொழுதும் பெருகுங்கள். தேவன்பேரிலேயே மிக அதிகமாக அன்புகூருகிறவனாயிரு. நேற்று தேவனிடத்தில் ஓரளவிற்கு அன்பு கூர்ந்தாய், இன்று

அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக அவரில் அன்புகூருவாயாக, நாளை இன்னும் அதிகமாக அவர்பேரில் அன்புகூரும்படிக்கு இந்த எண்ணத்தை உன் மனதிலும் இருதயத்திலும் கொள்வாயாக. உன்னுடைய வங்கியிலுள்ள பணத்தை பெருக்கிக் கொண்டே போகும்படி விரும்புவது போல, நாம் தேவ அன்பில் பெருக வேண்டும். முதலாவதாக, நாம் பேதுருவைப் பார்ப்போம். அவன் தேவனை நேசித்தான். ஆனால் பின்னர் அவன் பின்மாற்றமடைந்தான். நமது கர்த்தராகிய இயேசு அவன் பின்னாக ஓடுவதைக் காண்கிறோம். “பேதுருவே, நீ என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா?” என்று இயேசு பலமுறை கேட்டார். முதலில் பேதுரு தன் ஜீவனைக் கூட கர்த்தருக்காகக் கொடுப்பேன் என்று கூறினான். பிறகு அவன் பின்மாற்றமடைந்து மீண்டும் மீன்பிடிக்கச் சென்றான். அவன் விட்டு விட்டு வந்தவைகளுக்கே திரும்பிச் சென்றான். இயேசு அவன் பின்னாக ஓடினார்.

நீ அன்பில் குறைவுபட்டவனாகும் போது, கர்த்தர் உன் பின்னாக ஓடி வருகிறவராய், “நீ என்னிடத்தில் அன்புகூருகிறாயா?” என்று அவர் உன்னைக் கேட்பதை நீ உணரலாம். ஆகையால் நாம் ஒருபோதும் தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதில் குறைவுபடக்கூடாது. “நான் கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருகிறேன்” என்று தொடர்ந்து சொல்லுவாயாக. நாம் கர்த்தரிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறோம் என்று எவ்வாறு அறிந்து கொள்ளலாம்? நீ அனைத்து காரியங்களையும் பொறுத்துக் கொள்வாய். சகலத்தையும் நம்புவாய். இதுவே அன்பு செய்யும் கிரியையாகும். இவ்விதமாக அன்பு பெருகும். அன்பு கிருபையுள்ளது. கர்த்தரின் வருகைக்குப் பின் அந்நிய பாலைகளானாலும் ஓய்ந்து போம், தீர்க்க தரிசனங்களானாலும் ஒழிந்துபோம். அன்போ, நிலைத்திருக்கும். ஆகையால் நாம் அன்பற்ற ஜனங்களாக இருக்கக் கூடாது. கர்த்தரின் அன்பு நமக்குள் பெருகினால், கர்த்தர் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவார்.

2 தெசலோனிக்கேயர் 1:3 - விசுவாசம் உன்னில் பெருக வேண்டும்.

2 தெச 1:3 “சகோதரரே, நாங்கள் எப்பொழுதும் உங்களுக்காக தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். உங்கள் விசுவாசம் மிகவும் பெருகுகிறபடியினாலும், நீங்களெல்லாரும் ஒருவரிலொருவர் வைத்திருக்கிற அன்பு அதிகரிக்கிறபடியினாலும், அப்படிச் செய்கிறது தகுதியாயிருக்கிறது.”

‘உங்கள் விசுவாசம் மிகவும் பெருகுகிறபடியினாலும், நாங்கள் எப்பொழுதும் உங்களுக்காக தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறோம்.’ உங்கள் விசுவாசம் நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டால், உங்களுக்காக தேவனை நாங்கள் ஸ்தோத்தரிக்கக் கூடுமோ? இந்தக் கேள்விக்கு நீங்களே பதிலளிக்க இயலும். நாளுக்கு நாள் நமது விசுவாசம் பெருக வேண்டும். ஒருபோதும் குறைவுபடக்கூடாது. நாங்கள் எப்பொழுதும் விசுவாசத்தைக் குறித்து உங்களுக்குப் போதிக்கிறபடியால், நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உங்கள் இருதயத்தில் அவிசுவாசம் குடியிருக்கக்கூடாது.

அடுத்ததாக 2 பேதுரு 1:2 - நாம் கிருபையை நோக்கிப் பார்ப்போம்.

2 பேதுரு 1:2 “தேவனையும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவையும் அறிகிற அறிவினால் உங்களுக்கு கிருபையும் சமாதானமும் பெருகக்கடவது.”

நாளுக்கு நாள் நாம் கிருபையில் பெருகுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். கிருபை பெருகும்படிக்கு நாம் செய்ய வேண்டுவதென்ன? கர்த்தர் தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபையளிக்கிறார் - 1 பேதுரு 5:5

1 பேதுரு 5:5 “அந்தப்படி, இளைஞரே மூப்பருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்களெல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து மனத்தாழ்மையை அணிந்து கொள்ளுங்கள்.

பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபையளிக்கிறார்.”

நாம் நம்மைத் தாழ்த்துகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். நமது இருதயங்களில் பெருமை பிரவேசிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. தேவனைத் துதித்துக் கொண்டேயிருங்கள். கிருபையைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமேயானால், வீண் மாயைகளை (lying vanities) பற்றிக் கொள்ளாதிருங்கள். கிருபை மிக மிக முக்கியமானதே. கிருபையை இழந்து விடாதீர்கள். 2 கொரிந்தியர் 1:5 - கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகள் எங்களில் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது.

2 கொரி 1:5 “எப்படியெனில், கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகள் எங்களிடத்தில் பெருகுகிறது போல, கிறிஸ்துவினாலே எங்களுக்கு ஆறுதலும் பெருகுகிறது.”

நமது ஜனங்கள் இதை அனுமதிக்கமாட்டார்கள். நாம் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிற பாடுகளே நமக்கு போதும் என்று நாம் நினைக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். இன்று நமக்கு வந்த பாடுகள் கொஞ்சமானால், நாளை அது இரட்டிப்பானதாக இருக்க வேண்டும். ஏன்? பாடுகள் பெருகுகிறது போல, நமக்கு கிறிஸ்துவினால் ஆறுதலும் பெருகுகிறது. ஒரு நபர் துக்கப்பட்டால் அல்லது வருத்தமடைந்தால், அவரை ஆறுதல்படுத்த அநேக ஜனங்கள் வருகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரை ஏதாவதொரு விதத்தில் ஆறுதல் படுத்தி தேற்றுகிறார்கள். ஏனெனில் பாடுகள் பெருகினால் ஆறுதலும் பெருகுகிறது. நாம் பாடுபடும்போது கர்த்தர் நம் அருகில் இருக்கிறார். நாம் அதிகமாகப் பாடுபடும்பொழுது, நமக்கு அதிக ஆறுதல் அளிக்கும்படிக்கு கர்த்தர் அங்கே இருக்கிறார். எனவேதான் நாம் நம் பாடுகளில் களிகூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நீ பாடுகளின் பாதையின் ஊடாகக் கடந்து செல்லும்போதும், கண்ணீரின் பாதையில் உருவ நடந்து செல்லும்போதும், அவர் வந்து உன் கண்ணீரைத் துடைப்பார். எனவேதான் நாம் பாடுகளில் பெருகவேண்டும்.

கடைசியாக நாம் நற்கிரியைகளில் பெருக வேண்டும். 2
கொரிந்தியர் 9:8 - நற்கிரியைகளைச் செய்வதில் பெருகுங்கள்.

2 கொரி 9:8 “மேலும், நீங்கள் எல்லாவற்றிலும்
எப்பொழுதும் சம்பூரணமுடையவர்களாயும், சகலவித
நற்கிரியைகளிலும் பெருகுகிறவர்களாயுமிருக்கும் படியாக
தேவன் உங்களிடத்தில் சகலவித கிருபையையும் பெருகச்
செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார்.”

நாம் நற்கிரியைகளைச் செய்வதில் தொடர்ந்து
பெருகுகிறவர்களாயிருந்தால், நாம் பரலோகத்திலும்
காணப்படுவோம்.

தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக

ஆமென்

அல்லேலூயா!

பெத்லகேமின் கிணறு (THE WELL OF BETHLEHEM)

6 வது துரவு — 1 நாளாகமம் 11:17

1 நாளா. 11:17: “தாவீது பெத்லகேமின் ஒலிமுக வாசலிலிருக்கிற கிணற்றின் தண்ணீர்மேல் ஆவல்கொண்டு, என் தாகத்திற்கு கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறவன் யார் என்றான்.”

பெத்லகேமின் கிணறு முக்கியமானதொன்றாகும். நம்முடைய இருதயம் ஒரு துரவாக அல்லது கிணறாக இருக்க வேண்டும். அது பெத்லகேமின் கிணறாக இருக்க வேண்டும். பெத்லகேமின் கிணறு என்பதற்கு “சமூகத்தப்பம்” அல்லது “தேவ சமூகம்” என்று பொருள்படும். இது நாம் தேவ சமூகத்தால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் அனுபவமாயிருக்கிறது. நமது இருதயம் எதனால் இன்று நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது என ஆராய்ந்தறியுங்கள். அது தேவனுடைய பிரசன்னத்தினால் / சமூகத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். லூக்கா 13:26 - போஜன பானம் பண்ணுதல்.

லூக்கா 13:26: “உம்முடைய சமூகத்தில் போஜன பானம் பண்ணினோமே, நீர் எங்கள் வீதிகளில் போதகம் பண்ணீரே என்று சொல்லுவீர்கள்.”

இவை இரண்டும் நமது சரீரத்திற்குத் தேவையானவைகளே. நமது சரீரத்திற்கு உணவும் தண்ணீரும் அவசியமே. இது போலவே, நமது ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திலும் உணவும் தண்ணீரும் நமக்குத் தேவையாயிருக்கிறது.

1) தேவ சமூகத்தில் போஜனம் பண்ணுதல் - இதன் அர்த்தம் என்ன? தேவனுடைய வார்த்தையைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பதேயாகும். உணவருந்திய பிறகு, “எங்களுக்குத் திருப்தியாகச் சாப்பிட்டோம். இன்று உணவு ருசியாக இருந்தது. எனவே திருப்தியடையும் மட்டும் சாப்பிட்டோம்” என நாம் கூறுகிறோம். அதன் பிறகு தண்ணீர் அருந்துகிறோம். இது போலவே தேவ சமூகத்தில் போஜனமும் பானமும் இருக்கிறது.

நாம் தேவனுடைய சமூகத்தில் போஜனபானம் பண்ணுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுடைய சமூகத்தில் ஏன் போஜனபானம் பண்ணவேண்டும்? நீ சாப்பிடுவது எது? தேவனுடைய வார்த்தை - சிலர் தேவனுடைய வார்த்தையை வாசிப்பார்கள், ஆனால் அதன் பேரில் தியானிக்க மாட்டார்கள். நீ உன் உணவை விழுங்க முயற்சித்தால் அது ருசிகரமானதாக இருக்காது. நீ மெதுவாகச் சுவைத்துச் சாப்பிட்டால், அதை ருசியுள்ளதாகக் காண்பாய். நீ தேவனுடைய வார்த்தையை அவர் சமூகத்தில் வாசிக்கும்பொழுது, அதை தியானித்து, தேவனுடைய வார்த்தையை உணர்ந்து கொள்.

இப்பொழுது நாம் வீட்டைக் குறித்து தியானிப்போம். பெதலகேம் என்றால் “அப்பத்தின் வீடு” என்று பொருள்படும். தேவனுடைய வார்த்தையை தியானித்து அதை ஜீரணம் செய்வாயாக. அவ்வார்த்தை உன் இரத்தத்தோடு கலந்து விடுகிறதா எனக் கண்டுகொள். அது உன் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திற்குள் பிரவேசித்து, உன்னுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் வளர்ச்சி உண்டாயிருக்கிறதா எனக் கண்டு கொள். முதலாவதாக, தேவனுடைய சமூகத்தில் தரித்திரு. இங்கு தேவனுடைய சமூகத்தில் போஜனபானம் பண்ணுவாயாக என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நீ இவ்வாறு செய்கிறவனானால் உன் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் உனக்கு திருப்தியுண்டாயிருக்கும், நீயும் பெலப்படுத்தப்படுவாய். இன்று தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் தங்களுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் பலவீனராகக் காணப்படுகிறார்கள். இவ்வுலகில் சரியான உணவும் விட்டமின்களும் சாப்பிடாதவர்கள் பலவீனராயிருப்பார்கள்.

நாம் விசுவாசத்தினாலே எதையும் சாப்பிடுகிறோம். உலகத்தார் தங்களுடைய ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்படிக்கு இவர்கள் சமநிலையான உணவைச் சாப்பிடும்படிக்கு அதிக ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். இது போலவே நாம் அந்த ஆவிக்குரிய உணவைச் சாப்பிட்டு, தியானம் செய்கிறோம், அதனால் நம்முடைய ஆவிக்குரிய

ஜீவியம் பலப்படுவதை நாம் உணர்ந்து கொள்கிறோம். தேவனுடைய சமூகத்தை வாஞ்சிக்கிறவர்கள் புஷ்டியும் பசுமையுமாயிருந்து, தங்களுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் வளர்ந்து சுகித்திருப்பார்கள்.

2) தேவனுடைய சமூகத்தில் பானம் பண்ணுதல் - லூக்காவின் சுவிசேஷத்தில் முதலாவது போஜனம் பண்ணுதல், இரண்டாவது பானம் பண்ணுதல்.

பானம் பண்ணுதல் என்றால் பரிசுத்த ஆவியின் ஜலத்தைப் பருகுதல் என்று அர்த்தம். உணவருந்திய பிறகு நீ தண்ணீர் குடிக்காவிட்டால், உன்னுடைய உயிருக்கு சேதம் உண்டாகும். அது போலவே தேவனுடைய வார்த்தையைச் சாப்பிட்ட பிறகு, தேவனுடைய தண்ணீரை அருந்த வேண்டும். அப்பொழுது ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி உண்டாகும். பள்ளிக்கூடத்தில் நாம் படிக்கும் காலத்தில், நாம் போதுமான அளவு தண்ணீர் ஒவ்வொரு நாளும் குடிக்க வேண்டும் எனப் படித்தோம். உணவருந்தினால் மட்டுமே, நாம் வளர்ச்சியடைய இயலாது.

நீ அவருடைய சமூகத்தில் போஜனபானம் பண்ண வேண்டியதவசியம். நீ அவருடைய சமூகத்தில் பானம் பண்ண வேண்டியதும் அவசியமே. நாம் தேவனுடைய சமூகத்தை ஏன் நாடித்தேட வேண்டும்? அவருடைய சமூகத்தில் போஜனபானம் பண்ணி, கிறிஸ்துவைப் போல் மாறும்படிக்கேயாகும். எனவே தேவனுடைய சமூகம் மிகமிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது. உன்னுடைய இருதயம் ஒரு துரவு அல்லது கிணற்றுக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நீ அவருடைய சமூகத்தால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஜனங்கள் மனுஷருடைய சமூகத்தால் நிரப்பப்பட்டிருக்க மனமுவந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

தேவனுடைய சமூகத்தில் போஜனபானம் பண்ணுவது மட்டுமல்ல, தேவனுடைய சமூகத்தை நாடித்தேடுகிறவர்களுக்கு மகிமையும் கனமும் உண்டாகும் -- 1 நாளாகமம் 16:27

1 நாளா 16:27: “மகிமையும் கனமும் அவர் சமூகத்தில் இருக்கிறது. வல்லமையும் மகிழ்ச்சியும் அவர் ஸ்தலத்தில் இருக்கிறது.”

அவருடைய சமூகத்தை நாம் ஏன் தேட வேண்டும். மகிமையும் கனமும் அவர் சமூகத்தில் இருக்கிறது. ஒரு மனுஷன் அவருடைய சமூகத்தில் இருந்தால், அவனுடைய முகம் பிரகாசமாயும், ஒளியுள்ளதாகவும்யிருக்கும். உன்னுடைய முகம் அவருடைய சமூகத்தில் மறுருபமடையும்.

அவருடைய சமூகத்திற்குள் நீ பிரவேசிக்கும் முன்பு, நீ துக்கமுள்ளவனாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் பின்னால் களிப்புள்ளவனாகயிருப்பாய். உனக்கு சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும். தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கும் ஒரு மனுஷனுடைய முகத்தையும், தேவனுடைய சமூகத்திற்கு செல்லாத ஒரு மனுஷனுடைய முகத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காணலாம்.

மோசே மலையின்மேல் ஏறிச் சென்றான். பின்னர் கீழே இறங்கி வந்தான். மனுஷர் அவனுடைய முகத்தை நோக்கிப் பார்க்கக்கூடாதிருந்தது. ஏனென்றால் தேவனுடைய மகிமைப்பிரகாசம் அவனுடைய முகத்தில் உண்டாயிருந்தபடியால் அவனுடைய முகம் பிரகாசித்திருந்தது. தேவனுடைய சமூகத்தை தேடாதவனுடைய முகத்தைப் பாருங்கள். அவனுடைய முகம் பிரகாசிக்காது. நாம் ஏன் தேவனுடைய சமூகத்தில் அதிக நேரம் செலவழிக்கிறோம்? நமது முகம் மறுருபமடும்படிக்கேயாகும். வெளிச்சத்தைக் கொஞ்சநேரம் கண்சிமிட்டாமல் கொஞ்சநேரம் உற்று நோக்கி விட்டு, பிறகு இருளின்பக்கம் திரும்பினால், அந்த வெளிச்சம் இன்னும் நம்முள் இருக்கும். தேவனுடைய சமூகத்தில் நம்முடைய முகம் பிரகாசமடைகிறது. தேவனுடைய சமூகத்திலிருந்து வந்தபிறகும் உன் முகம் பிரகாசித்திருக்கும். பிசாசு கூட நடுங்கிப் பயப்படுவான். தேவனுடைய சமூகத்தில் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும்போது, அவருடைய மகிமை அங்கு இருப்பதால், நம்மை மறுருபப்படுத்தும். மோசே

கீழே இறங்கி வந்தபொழுது ஜனங்கள்: “அவன் முகத்தை நோக்கிப் பார்க்கக் கூடாதிருந்தார்களே.” யாத்திராகமம் 34:35. தேவனுடைய மகிமை அவன் முகத்தில் பிரகாசித்தது.

யாத் 34:35: “இஸ்ரவேல் புத்திரர் அவன் முகம் பிரகாசித்திருப்பதைக் கண்டார்கள். மோசே அவரோடே பேசும்படிக்கு உள்ளே பிரவேசிக்கும்வரைக்கும், முக்காட்டைத் திரும்ப தன் முகத்தின்மேல் போட்டுக் கொள்ளுவான்.”

தேவனுடைய பிள்ளையே! நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்து உன்னை மாற்றக்கூடியதான / மறுருப்படுத்தக்கூடியதான அந்த மகிமையை நீயே கண்டுகொள். தேவனுடைய சமூகத்தில் தரித்திருந்து ஜெபி, அப்பொழுது உன் முகம் பிரகாசமடைவதைக் காணக்கூடும். அவர் சமூகத்தில் மகிமையும் கனமும் இருக்கிறது. தேவனுடைய சமூகத்திலிருப்பவனுக்கு, எல்லா மனுஷரும் அவனுக்கு கனத்தைக் கொடுக்கும் படியான இடத்தில் இருக்கிறான். பேதுரு எப்பொழுதும் தேவ சமூகத்தில் இருந்த ஒரு மனுஷன். அவன் பிரிந்து சென்று அனல் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, அவன் கர்த்தரை மறுதலித்தபோதிலும் அவனுடைய முகமும் முகருபமும் இயேசுவை வெளிப்படுத்தினது. உன்னுடைய சாயல் கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆ! தேவனுடைய பிள்ளையே! நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்த பிறகு, உன்னைக் காண்கிறவர்கள், அவருடைய சாயலைக் காண்பார்கள். அவர்கள் தேவனையேக் காண்பார்கள். இதன் மூலமாக நீ மகிமையையும் கனத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறாய். நீ தேவனுடைய சமூகத்தை இழந்து போகக்கூடாது. தேவனுடைய சமூகத்திலே தங்கித் தரித்திரு.

தேவனுடைய சமூகம் மகிமையையும் கனமும் மட்டுமல்ல, இளைப்பாறுதலையும் தருகிறது - யாத்திராகமம் 33:14

யாத் 33:14: “அதற்கு அவர்: என் சமூகம் உனக்கு முன்பாகச் செல்லும், நான் உனக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன் என்றார்.”

தேவனுடைய சமூகத்தைத் தேடுகிற ஒரு மனுஷன், இளைப்பாறுதலைக் கண்டடைவான். நீ உன்னுடைய இளைப்பாறுதலை இழந்திருப்பாயானால் தேவனுடைய சமூகத்தைத் தேடு. எ எவ்வளவுக்கதிகமாய் தேவனுடைய சமூகத்தைத் தேடுகிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கதிகமாய் நீ இளைப்பாறுதலைப் பெறுவாய். நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் அமர்ந்திருக்கும்படிக்கு சத்துரு உன்னை அனுமதிக்கமாட்டான். தேவனுடைய சமூகத்தில் உனக்கு பூரண இளைப்பாறுதல் உண்டென்று அவனுக்குத் தெரியும். தேவனுடைய சமூகத்தில் நீ அமர்ந்திருக்கும் போது, அநேகர் உன்னைச் சந்திக்க வருவார்கள். சத்துரு உனக்குத் தொந்தரவு கொடுப்பான். நாம் தேவனைவிட்டு மிகச்சிறிய அளவில் அகன்று சென்றாலும், சத்துருவின் கிரியைகள் உன்னைக் கலங்கப்பண்ணும். தேவனுடைய சமூகத்தில் இளைப்பாறுதல் உண்டு.

நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சத்துரு கவலைகளினால் உன் மனம் குழம்பும்படி செய்வான். தேவனுடைய சமூகத்தில் இளைப்பாறுதல் உண்டு. “உம்முடைய சமூகத்தை விட்டு எங்கே ஓடுவேன்,” என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் சங்கீதம் 139:7

சங். 139:7: “உம்முடைய ஆவிக்கு மறைவாக எங்கே போவேன்? உம்முடைய சமூகத்தை விட்டு எங்கே ஓடுவேன்?”

இருந்தபோதிலும், அநேகர் தேவனுடைய சமூகத்திலிருந்து ஓடிப்போகிறதைக் காண்கிறோம். யோனா தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிப்போனான். இது போலவே தேவனுடைய ஜனங்கள் தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிப்போகிறார்கள். ஒருவேளை நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளலாம். நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் அமர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருப்பாயானால், நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கவில்லை. நீ தேவனுடைய சமூகத்தில் அமர்ந்து வேறு காரியங்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பாயானால், நீ தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிச் சென்றவனாவாய். நீ தேவனுடைய சமூகத்தைப்

பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவருடைய சமூகம் நம்மை ஆற்றித் தேற்றுகிறது. நம்மைத் தழுவிக் கொண்டு நமக்கு சந்தோஷத்தை அளிக்கிறது. “உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தம் .....உண்டு. சங்கீதம் 16:11

சங். 16:11 “ஜீவ மார்க்கத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர், உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தமும் உம்முடைய வலது பாரிசத்தில் நித்திய பேரின்பமும் உண்டு.”

நீ அவருடைய சமூகத்தை நாடித் தேடாதிருப்பாயானால், இந்தப் பரிபூரண ஆனந்தம் உன் ஜீவியத்தில் இருக்கவே இருக்காது. இந்தப் பரிபூரண ஆனந்தத்தின் நிமித்தமாகவாவது, நீ அவருடைய சமூகத்தைத் தேட வேண்டாமா?

“உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும் ..... இரும்” சங்கீதம் 51:11

சங். 51:11 “உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளாமலும் இரும்.”

தாவீது, தான் தேவனுடைய சமூகத்தைவிட்டு தள்ளப்பட்டுப்போகாதபடிக்கு, தேவனை நோக்கி கெஞ்சி மன்றாடுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால், நீயோ தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறாயே! யோனா தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிப்போனான், உன்னுடைய பேர் பிரஸ்தாபத்திற்காக, நீயும் அவருடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிப்போய் கொண்டிருக்கிறாய். நீங்களெல்லாரும் தேவனுடைய ஜனங்களாக இருந்தபோதிலும், நீங்கள் உங்கள் சொந்த விருப்பத்தின்படியே தேவசமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடிப்போகிறீர்கள். நீங்கள் உலக கனத்தையும் புகழையும் தேடுவீர்களானால் தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு விலகி ஓடுகிறவர்களாயிருப்பீர்கள். தேவனுடைய சமூகத்தில் களிகூருகிறவர்களும், பரிபூரண ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறவர்களும், சிறிதளவு இழக்க நேரிட்டாலும், அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. இயேசுவிடம் தேவனுடைய சமூகம் எப்பொழுதும் இருந்தது. தேவனுடைய

சமூகத்தை, இவ்வுலகத்தின் பாவங்கள் ஒரு சில வினாடிகள் மறைத்தபோது, “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்று சத்தமிட்டுக் கூறினார். பிதாவினுடைய சமூகம் அவருக்கு அவ்வளவு பேரின்பமாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தது. அவர் எல்லா வேதனைகளையும் பாடுகளையும், அவமானங்களையும் நிந்தைகளையும் இழிவு படுத்தல்களையும், துன்புறுத்தல்களையும் சகிக்கக்கூடியவராயிருந்தார். ஆனால் சிறிதளவு தேவனுடைய சமூகம் அவரை விட்டு விலகினபோது, அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

உன்னைப் பொறுத்தவரையில், நீ தேவனுடைய சமூகம் அற்றவனாய் வெகுகாலம் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கலாம். நமக்காக இரத்தம் சிந்தின இயேசுவை நோக்கிப் பாருங்கள், சிலுவையில் படாத பாடுகள் சகித்தார், ஆனால் தேவனுடைய சமூகம் அங்கில்லாதபோது, அவர் கலங்கினார். அவருடைய சமூகத்தில் இளைப்பாறுதல் உண்டு, அவருடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தம் உண்டு. நாம் அவருடைய சமூகத்தை ஏன் தேடுகிறோம்? (1) மகிமையும் கனமும், (2) பரிபூரண ஆனந்தத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், (3) இளைப்பாறுதலை அடைந்து கொள்ளவுமே யாகும்.

தேவனுடைய சமூகத்தை ஏன் தேடவேண்டும்? அவருடைய கிருபையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கேயாகும். கிருபையைச் சம்பூரணமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கேயாகும். யாத்திராகமம் 33:15,16.

யாத் 33:15 “அப்பொழுது அவன் அவரை நோக்கி: உம்முடைய சமூகம் என்னோடே கூடச் செல்லாமற்போனால், எங்களை இவ்விடத்திலிருந்து கொண்டு போகாதிரும்.

16. எனக்கும் உமது ஜனங்களுக்கும் உம்முடைய கண்களிலே கிருபை கிடைத்ததென்பது எதினால் அறியப்படும். நீர் எங்களோடே வருவதினால் அல்லவா? இப்படியே பூமியின் மேலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாரிலும், நானும் உம்முடைய ஜனங்களும் விசேஷித்தவர்கள் என்று விளங்கும் என்றான்.”

அவருடைய கண்களில் நமக்கு கிருபை
 கிடைத்ததென்பதை நாம் எவ்வாறு அறிந்து கொள்ளலாம்?
 தேவனுடைய சமூகத்தில் கிருபை உண்டு. தேவனுடைய
 சமூகத்தில் மணிக்கணக்காக அமர்ந்திரு. அப்பொழுது உன்னில்
 கிருபை பெருகுவதை நீ உணர்ந்து கொள்வாய். இருப்பினும் நீ
 தேவனுடைய சமூகத்தைத் தேடுவதில்லை. தேவனுடைய
 ஜனங்கள் இக்காரியத்தை இன்னும் அதிகமதிகமாய்
 உணரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீ கிருபையை
 இழந்தவனேயானால், தேவனுடைய சமூகத்தை தேடு. நீ
 தேவனுடைய சமூகத்தால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டியதவசியம்.
 தேவனுடைய சமூகத்தை நாடித்தேடும் ஜனங்களை, மற்ற
 ஜனங்கள் 'இவர்கள் ஒரு விசேஷித்த கூட்டத்தார்' என்று அறிந்து
 கொள்வார்கள். மற்றவர்கள் உங்களை நோக்கிப் பார்த்து, நீங்கள்
 ஒரு விசேஷித்த கூட்ட ஜனங்கள் என்று அறிந்து
 கொள்ளும்படிக்கு, தேவனுடைய சமூகத்தை நாடித்தேடுங்கள்.
 தேவனுடைய சமூகத்தில் தரித்திருந்தாயானால், நீ எல்லாக்
 காரியங்களின்மேலும் ஜெயமெடுக்கிறவனாக இருக்க முடியும்.
 தேவனுடைய சமூகம் உன்னில் ஊறுகிற நீருற்றாக இருக்க
 வேண்டும் தேவனுடைய சமூகம் உனக்குப் பேரின்பமாகவும்
 இனிமையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். நீ தேவனுடைய
 சமூகத்தில் புசிப்பு பானம் பண்ணுகிறாயா? அவருடைய
 சமூகத்தில் இளைப்பாறு அவருடைய சமூகத்தில் கிருபை
 பெற்றவனாக இரு. அவருடைய சமூகத்தில் புசித்து பரிபூரண
 ஆனந்தத்தை அடைந்தவனாயிரு. தேவனுடைய சமூகம் உன்னை
 மாற்றி, உன்னையுங்கூட தேவனாக்கும். நாம் நம்மை நாமே
 தேவனுடைய சமூகத்தில் அர்ப்பணித்து ஒப்புக்கொடுப்போமாக.
 இதுவே 6-வது துரவாகிய பெதல்கேமிலுள்ள கிணறாக
 இருக்கிறது. பெதல்கேம் 'அப்பம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.
 அதாவது தேவனுடைய சமூகத்திலுள்ள
 தேவசமூகத்தப்பமேயாகும். கிறிஸ்துவே நமது அப்பமாக
 இருக்கிறார். அவர் சமூகத்தை உன் ஜீவியத்தில்
 வெளிப்படுத்துவாயாக.

தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக!

ஆமென்

அல்லேலுயா!

யாக்கோபின் கிணறு (JACOB'S WELL)

7 வது துரவு — யோவான் 4:6

யோவான் 4:6: “அங்கே யாக்கோபுடைய கிணறு இருந்தது. இயேசு பிரயாணத்தினால் இளைப்படைந்தவராய் அந்தக் கிணற்றினருகே உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆறாம் மணி வேளையாயிருந்தது.”

நமது ஜீவியம் 7 துரவுகளால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். 7 துரவுகளால் அல்ல, 7 துரவுகளின் ஆழங்களினால் நிரம்பியிருக்க வேண்டும். நம்மிடம் ஒரே ஒரு துரவு மட்டுமேயுள்ளது. நம்முடைய இருதயமாகிய துரவு, அது இவ் 7 விசேஷித்த சுபாவங்கள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

நாம் யாக்கோபின் கிணற்றைக் காண்கிறோம். அந்தக் கிணற்றினருகே உட்கார்ந்தார். இயேசு அந்தக் கிணற்றினருகே உட்கார்ந்தபொழுது, ஏறக்குறைய ஆறாம் மணி வேளையாயிருந்தது. அந்தக் கிணறு யாக்கோபுடைய கிணறு என்று அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அதைத் தோண்டினவன் யாக்கோபு. அது அவனுக்கும் அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் அவனுடைய மிருகஜீவன்களுக்குமேயாகும். அவன் மரித்து விட்டாலும், அவனுடைய பெயர் அதற்குத் தரிக்கப்பட்டு, இன்னும் நினைவுகூரப்படுகிறது. நம்முடைய ஜீவியத்திலும் யாக்கோபு காணப்படுகிறான். எவ்வளவு மேன்மையானதொரு ஜீவியம்! யாக்கோபு சிறந்த குணசாலியாயிருந்தான். அவன் கூடாரவாசியுமாயிருந்தான். ஆதியாகமம் 25:27

ஆதி 25:27: “இந்தப் பிள்ளைகள் பெரியவர்களானபோது, ஏசா வேட்டையில் வல்லவனும் வனசஞ்சாரியுமாய் இருந்தான்; யாக்கோபு குணசாலியும் கூடாரவாசியுமாய் இருந்தான்.”

கூடாரவாசி என்பதன் கருத்து என்ன? கூடாரம் ஒரு நிரந்தரமான குடியிருப்பல்ல. இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து செல்வதேயாகும். நாமும் இப்பூமியில் வசிக்கிறவர்களாயிருந்தாலும், நாமும் கூடாரவாசிகளைப்போலிருக்கிறோம். கூடாரம் இன்று

ஒரிடத்தில் இருக்கும், நாளை வேறொரு இடத்தில் இருக்கும். நாம் இவ்வுலகத்தை உறுதியாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க இயலாது. இது ஒரு கூடாரவாசியின் அனுபவம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய ஜனங்கள் ஏன் கூடாரவாசிகளைப்போல ஜீவிக்கிறவர்களாகவும் நடக்கிறவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்? ஏனெனில் இதுவே (கூடாரம்) அவர்களுடைய இடம் என்று ..... நமது முற்பிதாக்களை கவனித்துப் பாருங்கள். எல்லாருமே கூடாரவாசிகளாயிருந்தனர்.

பிரதிஷ்டையைக் காட்டுகிறது. சிறந்த குணசாலி என்னும் குணத்தையும் காட்டுகிறது. யாக்கோபு குணசாலியாயிருந்தபடியால், தேவன் அவனைத் தெரிந்துகொண்டார். ஏசா மூத்தவனாயிருந்தாலும், சுதந்திரம் அவனுக்கே சேரவேண்டியதாயிருந்தாலும். தேவன் யாக்கோபையேத் தெரிந்து கொண்டார். ஏனெனில் அவன் சிறந்த குணசாலியாயிருந்தான். அவன் தன் சொந்த வீட்டையும் நிலங்களையும் விட்டுவிட்டு, வனாந்தரத்தின் வழியாகச் சென்றான். முதலாவதாக, நாம் ஆராதனைக் காண்கிறோம். அவன் தன் கூடாரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, ஆரானுக்குச் சென்றான் - ஆதியாகமம் 28:10.

ஆதி. 28:10: “யாக்கோபு பெயெர்செபாவை விட்டுப் புறப்பட்டு ஆரானுக்குப் போகப் பிரயாணம் பண்ணி,”

அதற்கு முன்பு, அவன் பெயெர்செபாவை விட்டு வந்தான், அதாவது, உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறதான இடம். ஆதியாகமம் 21:31 ஐ வாசியுங்கள் - உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறதான அனுபவம். நாம் நம்முடைய தேவனோடு செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கையானது ஒரு மேன்மையான அனுபவமேயாகும். குணசாலியான ஒரு மனுஷன் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளும்படியான அனுபவத்திற்கு வந்து சேருகிறான்.

ஆதி. 21:31: “அவர்கள் இருவரும் அவ்விடத்தில் ஆணையிட்டுக்கொண்டபடியால், அந்த இடம் பெயெர்செபா (margin: ஆணையின் கிணறு) என்னப்பட்டது.”

நீ ஒரு மெய்யான கூடாரவாசியும் குணசாலியுமானவனாக இருந்தால், நீ தேவனோடு உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறவனாக இருப்பாய். தேவனும் உன்னோடு உடன்படிக்கைகளை செய்து கொள்வார். நீயும் தேவனோடு உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வாய். நீ உன்னுடைய உடன்படிக்கையைக் காத்துக் கொள்வதில் உண்மையுள்ளவனாக இருந்தால், நீ பெயெர்செபாவின் அனுபவமுடையவனே. யாக்கோபு கூடாரவாசியும் குணசாலியுமாகவும் இருந்தான் - எனவே அவன் தேவனோடு உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறதான அனுபவத்திற்குள் வந்தான். யாக்கோபு ஒரு கிணற்றைத் தோண்டினான், அது இந்நாள் வரையும் அவன் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

அவன் ஆரான் என்னுமிடத்திற்கு வந்தான். நம்மை வெறுமையாக்கிக் கொண்டு, நம்மில் ஒன்றுமில்லை என்பதானதொரு ஜீவியம் செய்யும் இடமேயாகும். மெய்யாகவே யாக்கோபுக்கு அந்த இடத்திலே சுதந்திரம் ஒன்றும் இல்லாதவனாயிருந்தான். யாதொரு சகாயம் அற்றவனாகவும் அவ்விடத்தில் அவன் காணப்பட்டான். அவன் தன்னையே வெறுமையாக்கிக் கொண்ட இந்த அனுபவத்திற்குப் பின்பே ஆதியாகமம் 28:10 - அவன் அடுத்த அனுபவத்திற்குக் கடந்து சென்றான். தன்னையே வெறுமையாக்கிக் கொள்ளும் மனுஷனுக்கு முன்பாக வனாந்தர ஜீவியமே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வனாந்தரத்தில் நீ தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கலாம். நீ 2 காரியங்களை அடைந்து கொள்ளலாம்.

1. தேவ தரிசனம்
2. தேவனுடைய இனிமையான சத்தத்தைக் கேட்கலாம்

‘தேவன் என்னிடம் ஒரு போதும் பேசவில்லை’ என்று சிலர் முறையிடுவார்கள். ஏனெனில் நீ ஒருபோதும் இந்த

வனாந்தர அனுபவத்தின் ஊடாகக் கடந்து சென்றதில்லை, எனவேதான் தேவன் உன்னோடு பேசுவதில்லை.

பாடுகளாலான ஜீவியத்தை நீ விரும்புகிறதில்லை, எனவே தேவன் உன்னோடு பேசுவதில்லை. ஆனால் இந்த நபரைப் பொறுத்தவரை, அவன் வனாந்தரத்துக்கு வந்தான். எனவே அவனுக்கு தேவனுடைய தரிசனம் உண்டானது. அவன் ஒரு ஏணியைக் கண்டான். அதிலே தேவதூதர்கள் ஏறுகிறதையும் இறங்குகிறதையும் கண்டான். அவன் பரலோகத்தைக் கண்டான். நீ பரலோகத்தைக் காணக்கூடியதானதொரு இடம், வனாந்தரமே. வனாந்தரவழியிலும் வனாந்தர ஜீவியத்திலுமே பரலோகம் உன்னிடம் வரும், தேவதூதர்களும் உன்னிடம் வருவார்கள். ஏணிக்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டு, ஆனால் இப்பொழுது நான் அதைப்பற்றிப் பேசப்போவதில்லை. வனாந்தரம் என்றால் உனக்கும் பரலோகத்துக்கும் ஏற்படும் தொடர்பேயாகும். யாக்கோபு தன் தகப்பனோடும் தாயாரோடும் இருந்தபோது, இந்த தரிசனத்தை அவன் பெறவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதோ அவன் தன்னந்தனியாக இருக்கிறான். அவனுக்கு இந்த அனுபவம் உண்டானது. வனாந்தரத்தில் இருந்தவேளையில் அவன் பரலோகத்தின் இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆதியாகமம் 28:15 “நான் உன்னோடே இருந்து, நீ போகிற இடத்திலெல்லாம் உன்னைக் காத்து உன்னைக் கைவிடுவதில்லை” என்று தேவன் கூறினார்.

ஆதி 28:15: “நான் உன்னோடே இருந்து, நீ போகிற இடத்திலெல்லாம் உன்னைக் காத்து, இந்த தேசத்துக்கு உன்னைத் திரும்பிவரப் பண்ணுவேன், நான் உனக்குச் சொன்னதைச் செய்யுமளவும் உன்னைக் கைவிடுவதில்லை என்றார்.”

நாம் வனாந்தரத்தில் இருக்கும் பொழுது, தேவனானவர் வந்து, நம்மோடு பேசி, “உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்” என்ற வாக்குத்தத்தத்தையும் நமக்குத் தருகிறார். அதன்பிறகு, வனாந்தரத்தை அவர் பரலோகமாக மாற்றுகிறார். யாக்கோபு தேவனுடைய இனிய சத்தத்தைக் கேட்குமுன், அது ஒரு

வனாந்தரம் என்றே நினைத்தான். ஆனால் தேவனுடைய இனிய சத்தத்தை அவன் கேட்டபொழுது - ஆதியாகமம் 28:17 - “இது தேவனுடைய வீடேயல்லாமல் வேறல்ல, இது வானத்தின் வாசல் என்றான்.”

ஆதி 18:17: “அவன் பயந்து இந்த ஸ்தலம் எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கிறது! இது தேவனுடைய வீடேயல்லாமல் வேறல்ல, இது வானத்தின் வாசல் என்றான்.”

வனாந்தரத்தை, அவன் “தேவனுடைய வீடு” என்றும், “வானத்தின் வாசல்” என்றும் அழைக்கிறான். “வானத்தின் வாசல்” வனாந்தரத்தில் ஆரம்பமாகிறது. ஆனால் நீங்கள் அதை அழுகையின் இடமாக்குகிறீர்கள். நீங்கள் அதை துக்ககரமானதும் அழுகிறதமான இடமாக்குகிறீர்கள். வனாந்தரத்தின் ஊடாகச் செல்லும் ஜனங்கள் வானத்தின் வாசலண்டைக்கி வருகிறார்கள். நீங்கள் வாசல் வழியாக உள்ளே பிரவேசித்து, முடிவிலே தேவனுடைய வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கிறீர்கள். இவைகளைனத்தும் யாக்கோபின் அனுபவங்களாயிருந்தது. அது யாக்கோபுடைய கிணற்றின் சகல அனுபவங்களாலும் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, அவன் லாபானோடு வருகிறான். லாபான் என்பதற்கு பரிசுத்தம் என்று பொருள்படும். அதன்பின்னர், சகல நன்மைகளும் அவனைப் பின்தொடருகின்றன. பின்பு அவன் முழங்கால்படியிட்டு தனது நேரத்தை ஜெபத்தில் கழிப்பதைக் காண்கிறோம். அவனுடைய சத்துரு வந்து கொண்டிருந்தான், எனவே தன்னுடைய சத்துருவை மேற்கொள்ளும்படிக்கு, அவன் தன் முழங்காலில் நின்றான். அவனுடைய சரீரமோ பலவீனமானதாயும், அவனுடைய ஆத்துமாவோ புஷ்டியும் பலமுள்ளதாகவும் இருந்தது. அவனுடைய சகோதரனே அவன் சத்துரு. இவன் அவனை மேற்கொண்டு, கானானுக்குள் பிரவேசிக்கத்தான். இந்த அனுபவங்களெல்லாம் யாக்கோபில் காணப்பட்டது. உன்னுடைய இருதயம் ஒரு கிணறு. அதில் இந்தப் பண்புகளைனத்தும் காணப்படவேண்டும்.

யோவான் 4:11 - இந்தக் “கிணறும் ஆழமானதாகயிருக்கிறதே”. நாம் அநேக கிணறுகளைக் குறித்துப் படித்தோம். ஆனால் நாம் ஆழமானதொரு கிணற்றைக் காணவில்லை.

யோவான் 4:11: “அதற்கு அந்த ஸ்திரீ: ஆண்டவரே, மொண்டு கொள்ள உம்மிடத்தில் பாத்திரமில்லையே, கிணறும் ஆழமாயிருக்கிறதே, பின்னே எங்கேயிருந்து உமக்கு ஜீவதண்ணீர் உண்டாகும்”.

யாக்கோபுடைய கிணறு மிகவும் ஆழமானது. நமது இருதயமும் ஆழமாக இருக்க வேண்டும். நமது ஆழம் யார்? முதலாவது இதைச் சிந்தியுங்கள். தேவனானவரே நம்முடைய ஆழமாக இருக்கிறார் - தானியேல் 2:22. உன்னுடைய இருதயம் ஆழமானது என்று நீ எவ்வாறு அறிந்து கொள்ளக்கூடும்?

தானியேல் 2:20 "பின்பு தானியேல் சொன்னது: தேவனுடைய நாமத்துக்கு என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக, ஞானமும் வல்லமையும் அவருக்கே உரியது.

21. அவர் காலங்களையும் சமயங்களையும் மாற்றுகிறவர், ராஜாக்களைத் தள்ளி, ராஜாக்களை ஏற்படுத்துகிறவர், ஞானிகளுக்கு ஞானத்தையும், அறிவாளிகளுக்கு அறிவையும் கொடுக்கிறவர்.

22. அவரே ஆழமும் மறைபொருளுமானதை வெளிப்படுத்துகிறவர்: இருளில் இருக்கிறதை அவர் அறிவார், வெளிச்சம் அவரிடத்தில் தங்கும்."

ஏனெனில் உன்னுடைய தேவனானவர் அங்கே வாசஞ்செய்கிறார். தேவன் கொண்டிருக்கும் சுபாவங்கள் எவை? தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். தேவ அன்பு உன் இருதயத்தில் இருக்கிறது. அது மிகவும் ஆழமானதாகும். மற்ற அன்புகள் ஆழமானதல்ல. தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். அந்த தேவன் உன் இருதயத்தில் வாசஞ்செய்கிறார், அப்பொழுது மட்டுமே,

'என்னுடைய இருதயம் யாக்கோபுடைய கிணற்றைப்போல ஆழமானது' என்று நீ சொல்லக்கூடும். யாக்கோபின் கிணறு மிகவும் ஆழமானதாயிருக்கிறது. ஏனைய அன்புகள் - உலக அன்பு, மாமிச அன்பு, இவைகள் ஆழமானவைகளல்ல. 'தேவன் அங்கே வாசம் பண்ணுகிறார்' என்று நீ சொல்லக்கூடியவனாகயிருக்க வேண்டும். அவருடைய அன்பு உன் இருதயத்தின் ஆழத்தில் இருக்கிறது. "தேவன் என் இருதயத்தில் இருக்கிறார்" என்று உங்களில் எத்தனைபேர் சொல்லக்கூடும்? தேவனுடைய அன்பு உங்கள் இருதயங்களில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இருதயங்கள் மட்டுமே ஆழமாக இருக்கிறது. ஆழம் இன்னும் ஆழமாகும்போது, தண்ணீர் பொங்கி வழியும்.

(1) அன்பு (2) நியாயங்கள் - சங்கீதம் 36:6 - "உமது நியாயங்கள் மகா ஆழமாகவும் இருக்கிறது." இதுவே நம்மை நாமே நியாயந்தீர்த்துக் கொள்ளும் அனுபவமாக இருக்கிறது.

சங்கீதம் 36:6 "உமது நீதி மகத்தான பர்வதங்கள் போலவும், உமது நியாயங்கள் மகா ஆழமாகவும் இருக்கிறது. கர்த்தாவே, மனுஷரையும் மிருகங்களையும் காப்பாற்றுகிறீர்."

தேவன்பேரில் நாம் நம்முடைய இருதயங்களில் அன்புகூருகிறவர்களாக மட்டுமல்ல, நம்மை நாமே நியாயந்தீர்த்துக்கொள்ளும் அனுபவமாகவும் இருக்கிறது. உன்னை நீயே நியாயந்தீர்த்துக் கொண்டேயிரு. நம் ஜனங்கள் மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். "அந்த சகோதரன் சரியில்லை, அந்த சகோதரி சரியில்லை" புருஷன், 'மனைவி சரியில்லை' மனைவி, 'புருஷன் சரியில்லை' என்கிறாள். நம் ஜனங்களில் அநேகர் இவ்விதமான கிரியைகளை நடப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களை நியாயந்தீர்ப்பது தேவனுடைய வேலையாயிருக்கிறது. "என்னுடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பவர் நானே" என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். இவர்கள் தேவனைத் தள்ளிவிட்டு, சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்கிறார்கள். மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்கிற நீ யார்? மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள்ளுங்கள். சிலர்

யாதொரு தயக்கமுமின்றி
 நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். நாம் யாரையும்
 நியாயந்தீர்க்கலாகாது. நமது ஆழம் - உன்னை நீயே
 நியாயந்தீர்த்துக் கொள். நீ மற்றவர்களை
 நியாயந்தீர்க்கிறவனேயானால், தேவன் கூறுகிறதென்ன: "செய்து
 கொண்டிரு, நீ என்னுடைய வேலையைச் செய்து
 கொண்டிருக்கிறாய்".

ரோமர் 11:33 - நாமே தேவனுடைய ஆழமாக இருக்கிறோம்.
 (1) அன்பு (2) மற்றொரு ஆழம்? நியாயத்தீர்ப்பு. தேவனே நமது
 ஆழமாக இருக்கிறார்.

ரோமர் 11:33 "ஆ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு,
 என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவுவாயிருக்கிறது! அவருடைய
 நியாயத்தீர்ப்பு அளவிடப்படாதவைகள், அவருடைய வழிகள்
 ஆராயப்படாதவைகள்!"

ஆழம் என்றால் என்ன? யாக்கோபுடைய கிணறு மிகவும்
 ஆழமானது. (3) முன்றாவது ஆழம் - ஞானம், தேவனுடைய
 ஞானம் மிகவும் ஆழமானதே. நம்முடைய இருதயம்
 தேவஞானத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஞானம்
 என்றால் என்ன? நம்முடைய இருதயம் மிகவும் ஆழமானது.
 தேவபயம் / தேவனுக்கு பயப்படும் பயம் நம் இருதயங்களில்
 காணப்படுகிறது. உன்னிடத்தில் தேவபயம் உண்டு. உன்னில்
 தேவஞானம் உண்டு - அதுவே ஆழம். நீ மதிக்கேடாய் நடந்தால்,
 அது ஆழமாகாது. சாலொமோன் ஒரு ஞானமுள்ள
 இருதயத்திற்காக எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ணினான். யாக்கோபு
 கூறுகிறதாவது - "உங்களில் ஒருவன் ஞானத்தில்
 குறைவுள்ளவனாயிருந்தால் ..... தேவனிடத்தில்
 கேட்கக்கூடவன்." யாவருக்கும் அவர் சம்பூரணமாய்க்
 கொடுக்கிறார். நீ தேவஞானத்தை இழந்தவனாய், அதற்குப்
 பதிலாக மனுஷ ஞானம், உலக ஞானம் ஆகியவைகளுக்கு
 இடமளித்திருந்தால், அது ஆழமான கிணறு அல்ல.

கிறிஸ்துவே நமக்கு ஞானமாயிருக்கிறார். தேவன் மூலமாக அவரே நமக்கு ஞானமாயிருக்கிறார். அவருடைய ஞானம் நம் இருதயத்தில் காணப்படவேண்டும். ஞானம் உன்னில் உண்டாயிருக்குமேயானால், நீ கன்மலையின்மேல் தன் விட்டைக் கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனின் மேன்மையான அனுபவம் உடையவனாகயிருப்பாய். எறும்பு செய்வது போல, இந்த ஞானவானும் கோடைகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுகிறான். ஆகையால் ஞானமே மிக முக்கியமானது. உன் தேவனே உனக்கு ஞானமாயிருக்கிறார். ஞானமே தேவனுடைய ஆழம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அறிவு - தேவனுடைய அறிவும், ஆழம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. உன்னுடைய இருதயம் தேவனைப் பற்றி அறிகிற அறிவில் பெருகிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். யோவான் 17:3 - பிதாவை அறிவதும் குமாரனை அறிவதுமேயாகும். இதுவே மெய்யான அறிவாகும்.

யோவான் 17:3 "ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்."

வேறு எதையாவது முயற்சிங்க வேண்டாம். ஒரு சிலர் பாவத்தை அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் மற்ற ஜனங்களின் காரியங்களை அறிந்து கொள்ள ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர், தாங்கள் உபயோகிக்கத்தகாத இடத்தில் தங்கள் நாவை உபயோகிக்கிறார்கள். சிலர் மற்ற ஜனங்களின் காரியங்களில் தலையிட்டு, நாயானது நண்டின் துவாரத்தில் தன் மூக்கை விட்டு, அதனுடைய இடுக்கியில் கடுமையாக மாட்டிக் கொள்வது போல, இவர்களும் மாட்டிக் கொண்டு, அவஸ்தைப்படுவார்கள். நாம் அறியவேண்டியது 2 பேரை மட்டுமேயாகும். நாம் அறியவேண்டியது மெய்த் தேவனையும் அவருடைய குமாரன் இயேசுவையுமேயாகும் - இந்த இரண்டு பேரை மட்டுமே அறிந்திருக்க வேண்டும். வேறு ஒருவரையும் அல்ல. என் தேவனை நான் அறிந்திருந்தால் அதுவே போதும். இயேசுவை

நான் அறிந்திருந்தால் அதுவே போதும். அவர்களை அறிவதே உனக்கு நித்திய ஜீவனாக இருக்கிறது. மற்றக் காரியங்களைக் கேட்பது, பாதாளமும் மரணமுமேயாகும்.

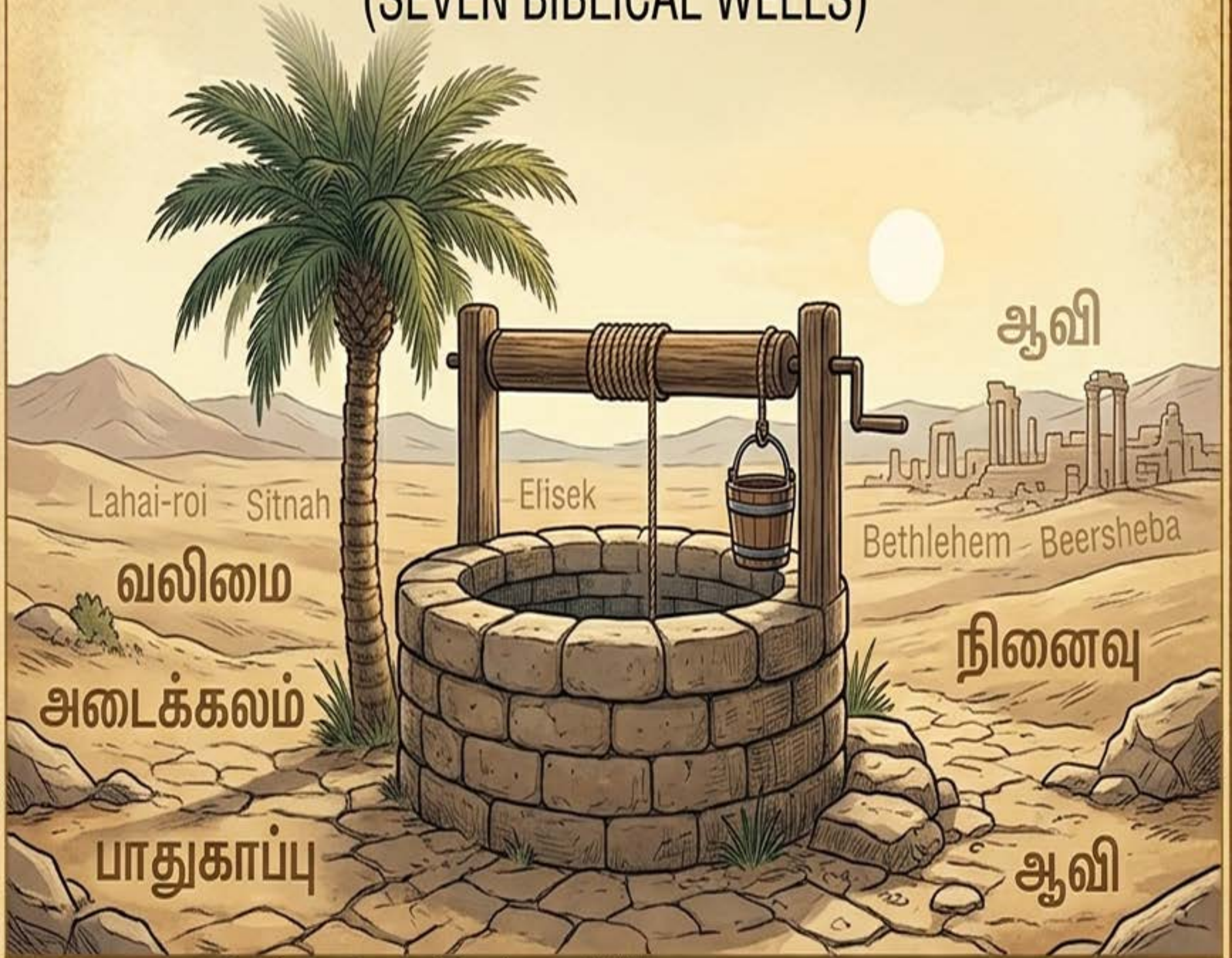
நம்முடைய இருதயம் ஒரு கிணறு. அதனுள் தேவனுடைய அன்பு, தேவனுடைய நியாயங்கள், மற்றும் யாக்கோபின் சுபாவங்களும் காணப்படவேண்டும். யாக்கோபின் கிணற்றில் காணப்பட்ட இச்சுபாவங்கள் நம்மிலும் காணப்பட வேண்டும், அந்தக் கிணறே ஆழமானது. உன் இருதயமே யாக்கோபின் கிணறு, உன் இருதயம் ஆழமாக இருக்க வேண்டும். தேவனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக!

.....
இயேசு சீக்கிரமாய் வருகிறார்,
ஆமென் கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும்.
ஆமென்
அல்லேலூயா!

ஏழு விவிலியத் தூரவுகள்

(SEVEN BIBLICAL WELLS)

Lahai-roi - Sitnah

வலிமை

அடைக்கலம்

பாதுகாப்பு

Elisek

ஆவி

Bethlehem - Beersheba

நினைவு

ஆவி

BIBLICAL WELLS PRESS

A Collection of Biblical Wells

Copyright © 2026 - BIBLICAL WELLS PRESS

